

היינט פאקסבלאט

אונפארטייאישע פארטייש - געזעלשאפטליכע טאג - צייטונג

Nr. 270/1265 | Łódź, Piątek, 25 listopada 1937 | פֿינפטער יאהרגאנג | לאדז, פרייטאג, א כסלו תרפ"ח | Nr. 270/1265

דרעס פון רעדאקציע און אדמיניסטראציע: לאדז, פעטריקאווער 21, טעל. 24-71. | Adres redakcji i administracji: Łódź, Piotrkowska 21, tel. 2471.

הוי נפלה עטרת ראשנו.

בלב מלא צער ורגון הננו מודיעים ע"ד פטירת בעלי היקר, אבינו, הותננו, אחינו וקננו

נייע צבוי הערטיש דוב בער ז"ל זייבערטיש

בעל-תעשייה שותף לפירמה האחים זיברט חברת מניות

בשנת החמשים וארבע לזמן חייו ביום ה' ע"ה כסלו וכו' ביום הובל לקברות.

השרויים בצער עמוק

אשתו, בניו, בנותיו, חתניו, נכדיו, אחיו ומשפחתו.

586

געגרינדעט אין יאהר 1870

געגרינדעט אין יאהר 1870

קויפט פערשטעל גשעפטען

אין פערשידענע פאסאנען גאלאנטעריע-מעבעל בעוואוסטער פירמע

TOWARZYSTWO AKC. FABRYKI MEBLI GIĘTYCH

„WOJCIECHÓW”

וועלכע צייכענט זיך אויס מיט איהר סאלידער, שעהנער און אייגענארטיגער אויספערמיגונג. לעצטע ניידיגע. ♦ עקסטרעם פון יאהר 1870. און מיר בעמען א נוצרע נעהרסט קונדען אכט צו לעגען אויף אונזער פאבריקס-עמיקעט מיט דער אויפשריפט „WOJCIECHÓW” גלייכצייטיג מאכען מיר בעקאנט, אז דעם אלליין-פערקויף פון אונזערע אויסארבייטונגען אויף לאדז און לאדזע ווא עוואודוסווא פיהרען די פירמעס:

א.ו.ו. שערקאוויאק. ב. פרידבערג.

נאפירקאווסקא 44 פיעטריקאווער 214. טעל. 64-71.

געגרינדעט אין יאהר 1870

געגרינדעט אין יאהר 1870

ענטשולדיגונג

דערמיט בעט איך ענטשולדיגונג ביי די שוואחים פון נרינעם מארק פאר מיין נישט טאקטישע אויפ-פיהרונג געגען זיי אין א אויפגעגעסען צושטאנד. מיט אכטונג מאיר וואולקאן. 585

אלערן יונגעל

ווערט געזוכט פון אנטשענדיגע עלטערן גלייך געזאגלט גראנסקא 37 אויפ'ן הויף ביי פערשט. 199

ביילאגע

צום היינטיגען נומער

די שול פון היינט

און מארגן

אחרי מחלה כבדה שבקה חיים לכל חי בשנת הששים לשיחי חיי האשה החשובה

הינדא יעקב הכהן ז"ל וויינבערג

(בת ר' אהרן ז"ל זידעל מוקאליש). הלוי' תהיי היום, ביום ו' א' כסלו, בשעה 12 בצהרים מבית האבל ברחוב ווסקאדניא 37.

השרויים בצער עמוק בנה, בנותי, חתני, בלתי ונכדי.

אונטערשריבן פון רייש-דייטשער פראמאדאר

הסכם וועגען אלע האנדעלס-פאליטישע ענינים.

ווארשע, 24 (טעלעגראפיש) אין דייטשן איסערן-מיניסטעריום איז אונטערשריבען געווארן א פראטאקאל, וועלכער ענטהאלט דעם רעזולטאט פון די געשפראכענע, וואס זענען פארגעקומען אין בערלין פון 17 ביז 23 נא-וועמבער צווישן איסערן-מיניסטער שטרעזעמאן און דעם נאטשאליק פון דעפארטמענט ד"ר יאצקאווסקי.

דער פראטאקאל ענטהאלט די אלגעמיינע ריכטיגקייט פון די נאענטסטע אונטערהאנדלונגען, וועלכע וועלען זיך אנהויבען די קומענדיגע וואך אין ווארשע. דאס אונטערשריבען פון דעם דערמאנטען פראטאקאל הייסט, אז ס'איז געקומען צו א הסכם אין אלע האנדעלס-פאליטישע ענינים, די ווייטערדיגע געאנטישע אונטערהאנדלונגען וועלען זיין ריין ווייטשפאטליכע.

נעכטען זענען אויך פערענפטליכט געווארען אפיציעלע קאמוניקאציען פון דער פאליטישער און דייטשער רעגירונג, אז די צאל-מלחמה צווישן דייטשלאנד און פוילען האט אויסגעהערט. מיט די ווייטערדיגע אונטערהאנדלונגען וועט מצד פוילען אנהייבען ד"ר יאצקאוו טווארדאווסקי.

פרטים פון די אַנטי-יודישע עקסצעסען אין אונגארן

בודאפעשט, 24 (ספ. טעל.) פון אונגארן קומען ווייטער אן אלארמירענע דע יודישע וועגען אנטיסעמיטישע אונטערהאנדלונגען אין דער פראווינץ. אין פינאקירכען זענען פאר-געקומען עקסצעסען אויף אלע פאקל-טעטען. די סטודענטען פון די נאציאנאל-ליסטישע ארגאניזאציעס האבען זיך אריינגעריסען אין די פערמאכטע זאלען און האבען ארויסגעטריבען די יודישע סטודענטען, שלאגענדיג זיי מיט שטע-קעס און קאלבעס. איין יודישער סטו-

טען האבען געוואלט ארויסשרינגען פון די פונסטער. די צוהערערעס פון אונטערהאנדלונגען זענען געקומען צו הילף די יודישע סטודענטען און אונטער זיי. ער שוין האבען די יודישע סטודענטען פערלאזען די געביידע.

דאס בעוואוסטויי, אז די וואהלען צום סיים זענען פאר דער טיר, האבען געוויקלט אויף דער אקטיוויטעט פון פערשידענע ריכטונגען, וועלכע האבען אונטערגענומען די וואהל-אקציע אין איהר גאנצען פערנעהם אומגעטום קומען פאר זינגען פון קאמיטעט, קרייז-קא-מיטעטען און לאנד-קאמיטעטען.

דער פארטיי-כאנס אין דאסמאל פיל גרעסער ווי דאס איז געווען בעת די וואהלען אין יאהר 1922. דעמאלס האט די רעגירונג געשפילט די ראל פון א-אבסערוואטאר און אלס רעגירונג נישט געווען אונגעזשירט אין די וואהלען. אין יאהר 1922 איז אויך רעכט גע-ווען געשלאסען א בלאק דאס אזוי-גע-

ערב סיים = וואהלען

אזוי דעם האבען די יודען אין מורח-באליציען צוליב דעם באיקאס פון די אוקראינער אדורכגעפיהרט 15 דעפוטאטען.

איצט איז די סיטואציע גאר אנא-נא-דערפ, וועגען אויפלעבען דאס „אכטעל" איז דערווייך קיין רייד נישט. צו אזע בלאק שטרעבען נאך די ענדעקעס, וועל-כע האבען אין פאריגען סיים געהאט אזש 100 דעפוטאטען, אויך סטראנסקי וואלט געוואלט אזע בלאק, אבער ער האט אונטערגעלאזען אויף גרויסע חלוקי-דעות אין זיין אייגענער ריכטונג, דער-פאר וועט דאסמאל געשאפען ווערען א גרויסער קאנסערוואטיווער בלאק, וועל-כער וועט בעשטעהען פון „פראווינצ-גארדאוו" און „גרויסע זאכאוואוסשא" כ. ד. קען זיך נישט צופאסען קיין שותפים, די גרויסע מערהייט איז גע-גען שליטען א בלאק מיט די ענדעקעס, ס'זענען אבער פארהאן אלע כמנים, אז די כ. ד. זאלען שליטען א בלאק מיט „פיאסט" אין „פיאסט" איז די לאגע אינגאנצען נישט אויפגעקלערט, ס'פאלען כסדר שמענער פון דעם פיאסטישען וועלד. מ'רייסט שטיקער פון איהם, ס'ווערט פאראויסגעזעהען, אז וויטאס וועט מעהר נישט ציהען די צאהל מאנ-דאטען ווי ביז איצט, צוליב דערזעלבער שפאלטונגס-סיבה ווערט אויך פאראויס-געזעהען די מפלה פון די נ.פ.ר.

די פ.פ.ס. האלטען, אז זיי האבען גרויסע שאנסען דורכצופיהרען זעהר פיל מאנדאטען, צוליב דעם האבען זיי אפ-געווארפען דעם פארשלאג וועגען שא-פען א לינק-דעמאקראטישען בלאק, זיי אונטערהאלטען נאך מיט דער „וויזוא-לעניע".

א נייער פאקטאר, וועלכער איז אין יאהר 1922 נישט געווען, זענען איצט די נייע גרופען, וועלכע אונטערשטיצען אהן שום בעווארענישען די איצטיגע רעגירונג פון מארשאל פילסודסקי. דאס זענען די גרופען פון סענ. באיקא, פויערס ריכטונג, „ארבייטס-פארטיי" און דער „פארבאנד צו סאנירען די רעפוב-ליק", די דאזיגע גרופען, וועלכע וועלען ווערען אונטערשטיצט דורך לעגיאנערין, אינוואלידען, געוועזענע מיליטערי-לייט א. א. וועלען איצט זיין גענוג שטארק. ווייל זיי וועלען געניסען פון הנחות מצד אויך די קאמוניסטען גרייטען זיך צו די וואהלען, זוכענדיג ענטשפראכענער שותפים צווישען די לינקע פארטייען פון די נאציאנאלע מינדערהייטען וועלען דאסמאל אויך נישט געהען צו די וואה-לען אזוי אייניג, ווי דאס איז געווען אין יאהר 1922. ביי די יודען איז נאך נישט פערהאן קיין הסכם אין דער פראגע ס'איז שוין זיכער, אז די ארטאדאקסען וועלען צו די וואהלען נישט געהען אין בלאק פון די נאציאנאלע מינדערהייטען, אין דעם דאזיגען בלאק וועלען אויך פעה-לען די סאציאליסטישע גרופירונגען פון די נאציאנאלע מינדערהייטען, וועלכע זענען ביי די פריהערדיגע וואהלען יא געגאנ-גען אין בלאק.

סטאניסלאוו פשישעווסקי

דער פערשטארבענער פוילישער שריפטשטעלער.

מיר האבען שוין טעלעגראפיש מיט-געטיילט, אז ס'איז פלוצלונג געשטאר-בען אויף א הארץ-שלאג דער בעריה-מ-טער פוילישער שריפטשטעלער סטאניס-לאוו פשישעווסקי. אין 60 טען יאהר פון זיין לעבען, פשישעווסקי איז גע-שטארבען הינטער אינוואלוצאלאוו אין פאמערן, אין גוט פון ה' זינאניעצקי, וואו ער האט געוויילט זינט עטליכע טעג, צוגרייטענדיג זיך צו זיינע פאר-לעזונגען וועגען דעם דיכטער יאן קאס-פראוויטש, וואס ער האט געזאלט האל-טען אין די גאנצסטע טעג אין קראקא און אין פוילען. פשישעווסקי וועט קומען צו קבורה אין דארף גורא הינ-טער אינוואלוצאלאוו, פון וואנען עס שטאמט די פאמיליע פשישעווסקי.

דער טאג פון דער לוייה איז נאך נישט פעסטגעשטעלט.

רען האט ער אויך זוכה געווען צו דער אפיציעלער אענקענונג אלס אלט-מיי-סטער אין דער פוילישער ליטעראטור. ער האט זיך נאך געגרייט צו א נא-צער רייה ארבייטען. ער האט געהאט אין פראיעקט א פאר דראמעס, ווי אויך

פאריז, 29 דא איז געשטארבען נאך א קורצער קראנקהייט דער בע-וואוסטער יודישער זשורנאליסט און שריפטשטעלער י. א. לייזער אויטש (איידאר לאזאר).

י. א. לייזער אויטש איז דעם פער-גאנגענעם שבת קראנק געווארען. מען האט איהם אפגעריט. נאך דער אפער-א-ציע איז אריינגעטרעטען א בעדייטענ-דע בעסערונג אין זיין געזונד-צושטאנד, אזוי, אז מען האט געהאט די בעסטע האפנונגען. די ידיעה זענען זיין טויט האט דעריבער אלעמען איבערראשט.

י. א. לייזער אויטש איז געבוירען געווארען אין יאהר 1883 אין קאוונא. ער האט געלערנט אין א ישיבה, גע-ש'מ'ס אלס עלוי און בעקומען סמיכות רבנות. שפעטער האט ער זיך אריבער-געווארפען צו וועלטליכע למודים און אין משך פון 2 יאהר אדורכגעמאכט דאס פראגראם פון 8 קלאסען, בעק-מענדיג א מאטורע אין א רוסישער גימנאזיע. זיין שריפטשטעלערישע טע-טיגקייט האט ער אנגעהויבען גלייכציי-טיג אין דער העברעאישער און יודישער שפראך. ער האט מיטגעארבייט אין א גאנצער רייה צייטונגען און זשורנאלען ווי אין „סאג" (פעטערבורג), „יודישע שטימע" (ריגא), „היינט" (ווארשא), אין ווארשא האט ער אויך א געוויסע צייט רעדאגירט די „ראמאן - צייטונג" און ארויסגעגעבען העברעאישע לעהר-בי-כער.

אין יאהר 1912 איז י. א. לייזער-וויטש אריינגעטרעטען אין לייפציגער אוניווערסיטעט און שטודירט מעדיצין. בעת'ן אויסברוך פון וועלט-קריג, אין יאהר 1914 האט ער געמוזט איבערריי-סען וויין שטודיום אין לייפציג, האט זיך צוריקגעקעהרט קיין רוסלאנד און אנטהאלטען שטודירען יוריספרודענץ אין

פעטערבורגער אוניווערסיטעט. אין פע-טערבורג איז ער אויך געווארען איי-נער פון די נאענטסטע מיטארבייטער פון „וואסכאד". נאך דער באשלוס-טישער איבערקעהרעניש איז ער ארויפ-געפארען אין זיין געבורט-שטאט קאו-ונא, וואו ער האט געגרינדעט און רע-דאגירט די „יודישע שטימע", מיט וועלכער ער איז געשטאנען אין פער-בינדונג ביז זיין טויט.

פון קאוונע האט לייזער אויטש זיך ארוועקגעלאזט קיין בערלין און שפעטער קיין פאריז, וואו ער איז געווארען קא-רעספאנדענט פון ניו-יארקער „פאר-ווערט" און האט אויך מיטגעארבייט אין „פארזעך היינט", שרייבענדיג אויך פון צייט צו צייט פאר'ן ווארשעווער „היינט". בעזונדענדיג א שטארקע בקיאות אין דער יודישער געשיכטע און הא-בענדיג פיל פערשטענדניש פאר אל-טערטימליכקייטען, האט לייזער אויטש זיך פאראינטערעסירט מיט די אפאליגע גרויסע יודישע קהלות אין פראנקרייך, געמאכט א ריזיגע איבער די גענערלעך און זיי מיטטערהאפט בעשריבען.

דער פערשטארבענער איז געווען איי-נער פון די טיכטיגסטע, פעהיגסטע און פראכטבארסטע יודישע זשורנאליסטען. זיין אונגעריכטער, כמעט פלוצלינגער טויט האט ארויסגעוואפען א טיפען טרו-ער ביי זיינע פיל נאענטע פריינד אין ווארשא און אין אנדערע שטעט און ביי די טויזענדער, טויזענדער לעזער, וואס האבען געלעזען זיינע ארטיקלען, פעליציעטאנען, ערצעהלונגען. ער האט פערזינלעך א פרוי מיט א קינד.

LEKARZ-DENTYSTA
N. KACENBOGEN-PADWA
Cegielniana Nr. 12.
przyjmuje od 10-1 i od 4-6.

דיקטאטור, דיקטאטאר און פאלקס-ווירען

דעם זון. י. ראזענבלאט

פאליטישע און סאציאלע ערשיינונגען זענען אונטערגעווארפן בעשטימטע קאטעגאריעס פאר אונזערע פערזענלעכע פערזענלעכע מיט די נאטור-גרענעצען אויפן פרישען געביט. ווען מ'בעאכטט טעט גענוי די ענטוויקלונג און דעם גאנצן פון דעם מין געשעהענישען, קען מען זעהר קאפט פארויסזאגען וואס פארא גע- שטאלטען זיי וועלען מיט דער צייט אָננעמען און צו וועלכע ענדערונג- טעטען זיי וועלען פיהרען. אזוי ווי ביי דער ערשטער יודישע וועגען שטארם אויף דער פאריזער באסטיליע האט געטע געקענט אויסרופען: „הויבט זיך אָן אַ ניי פלאַט אין דער מענשליכער געשיכ- טע!“ אזוי האָבען געקאָנט די צייט-גע- באַסען פון דער פראַנצויזישער רעוואַ- לוציע, וואָס האָבען מיטגעפאַכטעט די איינזעלנע פּאַזען פון דער דאָזיגער היסטאָרישער ערשיינונג פאַראַוואַרטן און זי וועט דערפיהרען צו דער ענשטע הונג פון אַ מאָנאַרכיע.

נאָנגען שוין עטליכע יאָהר, מוסאָליני איז געוואָרען אַ פּראָגראַם, כמעט אַ יאָהר פאַר אַנדערע, וואָס מאַכען נאָך אין קלענערען מאַסשטאַב, אויף אַנ- גערענען אָדער בעסערען אָפּן זיינע ביישפּילען, מוסאָליני'ס פּראָגראַם בע- שטעהט אין דעם, אַז דאָס פּאַלק איז נישט בוכ מיט זיך אַליין צו רעגירען, ס'באַזירט נישט די נויטיגע פּעהיגקיי- טען דערצו; ס'מאָו הערשען אַ ווילדען, וואָס איז נוצליך אָדער שעדליך פאַר'ן פּאַלק, און די גאַנצע בעפעלקערונג פון דאָס מאָו זיך אונטערוואַרפן דעם דאָ- זיגען מאַכט-פּאַקטאַר, מאַראַלישע מאַ- טיווען עקזיסטירען נישט פאַר מוסאָלי- נין, ער גלויבט נאָר - און דאָס ער- קלערט ער גאַנץ אָפּען - אין דעם מה פון דער מאַטעריעלער מאַכט. ער בע- זייטיגט אָהן סענטימענטען אַלץ, וואָס שטעלט זיך איהם אויפ'ן וועג, נישט אָפּשרעקענדיג זיך פאַר קיין שום מיט- לען; ער פּערפּאַקט זיינע געגנער מיט'ן

כען פונקט, וועלכער טראָגט אין זיך דעם אונטערזאָגן פון זייער אונטערנע- מונג: זיי שטיצען זיך אויסשליסליך אויף דער מאַטעריעלער מאַכט פון אַ יחיד, זיי האָבען נישט קיין אַנדערע וואָרע- לען און באַדען. דער גאַנצער אויטאָרי- טעט פון אַ דיקטאַטאָר באַזירט אויף דער מאַראַ, אויפ'ן שרעק, וואָס זיי פּערשפּרי- טען, דען דאָס דאָזיגע סיסטעם איז פּערבונדען מיט אַנאָנימאָזען דעמאָ- ראַליזאָציע פון שפּיאָנאַזש, דענאָציאָ- ציעס, מיט וועלכע זיי האַלטען זיך ביי דער מאַכט, וואָקעלט זיך דער שטיץ-פּאַקט, אָדער פּערשווינדט ער נאָר (און יעדער מענטש איז דאָך אַ שטערבליכער בשר ודם) פּאַלט צוזאַמען זיין גאַנצע געביידע ווי אַ קאַרטען-הויז. מ'קען מיט בעשטימט- קייט זאָגען, אַז די אַרדנונג, וועלכע מוסאָליני האָט איצט געשאַפּען אין אי- טאַליען און וועלכע ער האָט איצט גע- קראַנט מיט אַ נייעם „פּאַרלאַמענט“ וועלכער איז נישט מעהר און נישט ווע- ניגער ווי אַ פּאָ איהם צוזאַמענגעזע- טער אָרגאַן, וועט פּאַרזעצן צוזאַמען ברעכען אינ'ם זעלבען מאַמענט, ווען די לייצעס אין זיינע הענט וועלען נאָך- לעזען, אָדער ווען ער, מוסאָליני, וועט פּערשווינדען.

דאָס איז די אייזערנע קאַנגי פון די דאָזיגע פּאַליטישע ערשיינונגען, און דער- פאַר זענען אַזעלכע עקספּערימענטען שעדליך אויפ'ן העכסטען אָפּן פאַר אָרגאַניזירטע מענשליכע פּאַרמאַציעס.

וואָרען דער גאַס שטיקער הויז האַרץ, - זי עסט און איז נישט זאָט, ווייטער, ווייטער גיב - אינגאַנצען וויל זי דין אויפּטען. אין דעם אַנשטענדיגען הויז זענען די ראַלעטען אַראָפּגעלאָזט, נאָר נאָהענטע און היימישע פּערקערן דאַרען, ווייסען דאָס אינערליכע פון הויז. פאַר פרעמדע איז פּערהען העפּליכקייט. די שענק איז אָפּען פאַר אַלע. פאַר 5 קאָפּיקעס געהט דאָרט אַרײַן ווער עס וויל און גיט נאָך אַ קניש דאָס „ביר-מיידעל“.

און איצט, אין פרייהייט פריינד... דאָס איז אַנערשיינונג אַ ביסעל אַנ- אַנדערע, ווי הונגערנדע פּעלצאָכען. די אויפגאַבע פון רעגולירען דעם ניל איז אַ פּשוט'ע: אינ'ם אויבער- שטען טייל פון טיך דאַרף מען בויען דאַמבעס, זאַמלען דעם איבערפלוס פון וואַסער בעת'ן רעגען-פּעריאָד און ווען ס'צעלאָזט זיך דער שניי אויף די אַרבע- טיגישע בערג, און די דאָזיגע זאַפּאַסען אויסנאָצען אין דער צייט פון אַ טריקע- ניש.

ה. ד. נאמבערג

א ברירה צו א פריינד

וואָלנער טאָג ברענגט איינעם פון די נענצענדיגע פּעליעסאַנען פון פּערשפּאַרבענע נויטן. וואָס עפענט אויף אַר- אינטערנע ווינקלעך פון זיין פּערזענליכע אַינזע, כּי זיין אָפּענעם קאַר- וויקס דער „ביוף צו אַ פּריינד“ ווי אַ סאָסיאַלער רעו- מיין ליבער פּריינד!

דו וואָלטסט דין נישט אַזוי געבייזערט אויף מיר פאַר מיין שווייגען, ווען דו וואָלטסט וויסען, וואָס דאָס הייסט „אַר- בייטען אין אַ צייטונג“, אַ מאַיאַסע זאָך אויף אונזער וועלט איז דאָס מין „אַר- בייטען“ בכלל (דוכט זיך, טאַלעסאַי זאָגט דאָס ערנעץ; איבריגענס, קאָן איך דיר אָנווייזען אויף אונזער בייבעל, אַז „אַר- בעטען“ איז אַ קללה פון גאָט, אַר- בייטען נאָך „אַרבייטען“ מיט'ן געדאַנק, אַרביי- טען מיט'ן האַרץ, מיט'ן געפיהל! און לאָמיר זאָגען, אַז דו האָסט נאָך אין טוימעל פון „רעבען“, אין סאַמע מיטען פון גרויסען קו-און-זוירען-מאַרק, גערע- טעוועט פאַר דיר אַ שטיקעל קלאַרען געדאַנק, אַ ביסעל געפיהל. האָסט דיר די אויערען פּערשטאַפּט און געטראַכט אַמאָל פאַר דיר, געפילט פאַר דיר, לאַ- מיר אָננעמען, אַז דו האָסט נאָך, אזוי ווי דאָס הייסט אויף דעם שרייבערשישן זשאַרגאָן: „עפעס צו זאָגען, פאַרוואָס גראָד היינט און נישט מאָרגען? פאַר- וואָס גראָד איצט און נישט שפעטער? פאַרוואָס גראָד אין יענע מאָמענטען, ווען די הונגעריגע בייזע חיה, די זעל- מאַשין, בעדאַרף דוין „אַרטיקער“? - דאָ ענדיקט זיך דער רעצענדיגער פּריינד- רעפּלעקס פון מענטש אויף דער וועלט, און עס הויבט זיך אָן די „אַרבייט“.

גו, ווערסטו מיט דער צייט געוואוינט צו קוקען אויף טינט און פּעדער ווי אויף אַ פּלאַכע מאַשינעריי, געפּענדיגט די „אַרבייט“, ווקסטו עס אַוועק אין אַ זייט און ווילסט עס פּאַקטיש נישט מעהר אָנקוקען. אַט פאַרוואָס איך האָב דיר, מיין ליבער, נישט געטעמפּערט אויף דוין ברייך. עס האָט זיך פּשוט נישט געוואָלט האָבען צו טון מיט טינט און פּעדער.

דער שטרייט צווישען ענגלאַנד און אמעריקא, צוליב די וואסערען פון טייך נילוס.

דאָס איז אַנערשיינונג אַ ביסעל אַנ- אַנדערע, ווי הונגערנדע פּעלצאָכען. די אויפגאַבע פון רעגולירען דעם ניל איז אַ פּשוט'ע: אינ'ם אויבער- שטען טייל פון טיך דאַרף מען בויען דאַמבעס, זאַמלען דעם איבערפלוס פון וואַסער בעת'ן רעגען-פּעריאָד און ווען ס'צעלאָזט זיך דער שניי אויף די אַרבע- טיגישע בערג, און די דאָזיגע זאַפּאַסען אויסנאָצען אין דער צייט פון אַ טריקע- ניש.

נאָפּט איז די איינציגע פּליסיטיקייט, צוליב וועלכער ס'קומען פאַר אינטער- נאַציאָנאַלע קאָנפּליקטען. ס'טרעמט אַמאָל, אַז אויך וואַסער ווערט די סבה פון שאַרפע סכּסוכים. און אַט זענען מיר איצט פּדוּת ווי צוליב די וואַסערען וועלכען ס'ווערען אריינגעצויגען די שטאַרקסטע מלכות פון דער וועלט.

דער גורל פון עגיפּטען איז אָפּגע- גיג פון ניל, דאָס איז אַנאַלעטער אמת, וועלכען ס'האָבען שוין געוואוסט די אַלטע ברע'ס און וועלכער האָט נישט פּערלירען זיין ווערט אויך היינט: אַפ- הענגיג פון די קלימאטישע פּעריאָדען איז אין ניל אַמאָל וועהניג, אַמאָל צו פיל וואַסער. און ווען וואַסער איז צו וועהניג, דראָהט עגיפּטען אַ הונגער. די אינטערעסען פון די עגיפּטישע פּעלאַ- כער נעהען וועהניג וואָס אָן דער וועלט, אָדער פּונ'ם האַסער-מאַגעל ליידען די בוימאָואַל-פּלאַנטאַציעס, דאָס קען אַפ- שטעלען די טעקסטיל- פאַבריקען, און

(צינד אויף דער 6-טער זייט)

בעריש על בענצוראל

שפאנענדע געשיכטע פון א לאדזער אונטערועלט-העלד, וועלכער האט דורכגעמאכט א ריי מערקווירדיגע גלגולים

פאר דער מלחמה איז אין די בארן-טער און שטאטישע מלונות געווען א שפענדיגער איינגעהער א געוויסער בערישעל בענצוראל. בענצוראל האט מען גערופען בערישעלען נאר אין די קרייזען פון דער אונטערועלט; געהיי-סען האט ער אנדערש און געשטאמט פון אנטאלטער, זעהר רייכער און מיוחס'דיגער משפחה. זיין פאטער איז געווען א גרויסער פאבריקאנט, און אייגענטימער פון אייניגע הייזער און דערצו א געבילדעטער און פרומער ייד.

בערישעל אליין האט אויך געקענט גוט לערנען און זיך געברייט צו ווערען רב. א חזן דעם האט ער אלס עקסטערן בעליינט ענזאמען אויף 6 קלאסען גימ-נאזיע. טרעפט זיך אבער מיט בערישעלען אנטאלטיק, וואס צעשטערט איהם אלע זיינע פלענער און איז גורם, אז ער זאל פערלאזען די ניידישע היים און פער-ווארפען ווערען אין אפגרינג פון גע-זעלשטאמליכען שמוץ.

בעקאנטע אין ווארשא, ווער ס'זאל איהם שטיצען האט ער אויך נישט גע-האט, איז איהם פשוט אויסגעקומען צו הונגען און צו נעכטיגען אויף דער גאס.

לאנג האט ער אבער אזוי נישט גע-קאנט אויסהאלטען. ער האט זיך אוועק-געלאזט אויף וואקאל און ביי עפס א נישט פארזיכטיגען פראווינצער פאסא-זשיר צוגענומען א פעקעל, וואס יענער האט געהאט אוועקגעלייגט. מעשה שלי-מוד פאקט בערישעלען ביי דער מלאכה א געהיים אגענט און מען זעצט איהם אריין אין דער סכה.

6 חדשים איז בערישעל אפגעשעוועט פאר דעם „דושאב“.

פרינס און ער איז מיט דער צייט גע-ווארען א קוואליפירטער מארוויכענער. בערישעלען איז אבער דאס גנבישע לעבען פערמאוסט געווארען און ער איז צוריקגעקומען קיין לאדזש. ער האט חרטה געהאט אויף'ן גאנצען עסק און צוריקגעוואלט אנהייבען צופיהרען אנט-ארענטלעך און אנטשענדיג לעבען.

בעקאנטע האבען געפרובט ווירקען אויף די עלטערען, אז זיי זאלען מוחל זיין בערישעלען די בעגאנגענע סטאים און די פערשעפענע בושע. אבער קיין זאך האט נישט געהאלפען: די עלטע-רען האבען זיך פון איהם מיאש גע-ווען.

בערישעל האט פון פערדרוס אנטגעהויבן צו שיכורן און געווארען אנטאוואנסט. זייענדיג הויך-געוויקסיג, ברייט-פלייציק און ריזיג-קרעפטיק, האט ער געווארפען א שרעק אויף אלע יאדלעך. זענען גנבים נישט דורכגעקומען צווישען זיך מיט דער חלוקה, האט ווער געמאכט פרעטענציע-

ביי בערישעל'ס עלטערען אין הויז איז אנטקומען אלס דינסט עפס אנט-ארים מידעל, אפילו זייערס א ווייטע משפחה י. ב.

דאס מידעל איז געפעלען געווארען בערישעלען און ער האט זיך איהר ער-קלערט אין ליבע. בערישעל'ס עלטערען האבען דערשמעקט, אז דער בחור איז עפס צופיל פאן-בראט מיט'ן דינסט-מידעל און זיי האבען זי באצד משלח געווען.

דאס מידעל איז אבער שוין געווען אין אנדערע אומשטענדען און זי האט וועגען דעם מיטגעטילט איהרע עלטערן. דעם מידעל'ס פאטער און ברודער - באהיטער קצבים, זענען אוועק צו בע-רישעלען גענומען איהם אין א זייט און איהם איינגעוויימט דעם סוד, ווי עס האלט מיט זייער טאכטער.

זיי האבען פון איהם געפאדערט, אז ער זאל שטעלען א חופה מיט'ן פער-פיהרטען מידעל. כורא האבענדיג פאר א סקאנדאל אין דער היים און פאר נקמה מצד דעם מידעל'ס משפחה, איז בערישעל אוועק קיין ווארשא. דאס ביספעל מיטענאמענע געלד האט זיך ביי איהם באלד אויסגעלאזט, צו די עלטערן שרייבען, אז זיי זאלען איהם שיקען, האט ער נישט געוואלט, קיין

אין בארומער שטובען

ביזרלעך פון נויט און עלענד דער „זינגער פון זיין טרויער“.

אפט מאָל טראַכט איך מיר: - זאָל זיין גענוג, זאָל זיין גענוג דאָס שייטען זאָלץ אויף וואונדען, אַרומ-גראַבלען מיט די הענד, אין צעבלאטיג-טע און פּעראַייטערטע געשווירען, זאָלען אויפהערען די גוט-ווייזעס און די אַרמי-קייט-שרעקען אוועקצורויבען דעם שלאָף ביי מענשען, זאָלען זיי זיך אויפהערען צו פּלאַנטערן, די בלוטיגע פּלאַנטער'ס פאַר מיינע פּיס!...

אפט מאָל טראַכט איך מיר: - צו וואָס אַרויסקוועטשען טרערען פון אויגען, וועלכע ווילען אפּשר גראָד לאַכען?... צו וואָס נעמען דעם פינגער און אַנווייזען: זעה, בן-אדם, דאָרט איז עלענד, דאָרט איז אומגליק, דאָרט איז חושך - צו וואָס אַנווייזען, אז סיי ווי

דער, וואָס וויל זעהן, וועט אָהן מיין אַנווייזונג אויך דערוועגן און דער, ווער ס'וויל נישט דערוועגן, וועט נאָך דער אַנווייזונג אויך אַרבערגעהן מיט ווייט-פּערגאַצטע אויגען?...

אפט מאָל טראַכט איך אזוי. און גראָד דעמאָלט, ווען איך וויל דעם טינט אויס-ניסען, די פּעדער צעברעכען, דאָס פּא-פּיר צורייסען און די אויגען מיינע פּעסט פּערבוזנען מיט זיבען טיכער: זאָלען זיי מעהר שוין קיינמאָל קיין נויט, קיין עלענד נישט זעהן! - שטעלען זיי זיך אויס פאַר מיר, מיינע „באַלוטער שטובען“ אין בעטען מיט צאָפּעל'דיגע הערצער:

„נעם, שרייב, אפּשר וועט אי אונדז, אי דיר לייכטער ווערען!...“

נעם איך און כ'שרייב: -

א באַלוטער קעלער-שטוב - א געסט פאַר גראַבע גיגן-און שוואַרץ-בייכיקע שפינען, וואָס שפינען פּויל מיט די שווערע לייבער געדיכטע נעצען, אין וועלכע די נויט און דער עלענד פּער-האַלט זיך!...

א באַלוטער קעלער-שטוב - אַנטאָיפ-האַלט פאַר עקעלהאַפּטע מייז און שטשו-רעס, וועלכע פּרשטשען אויס דורך וויג-

דער שטרייט צווישען ענגלאנד און אמעריקא

(ענדע פון דער 5-טער זייט)

מען אין איהרע הענט דעם קאנטראָל נישט נאָר איבער ענישטען, נאָר אפילו איבער סידאָן.

צום אומגליק פון ענגלאַנד געפינען זיך די אויבערפלוסען פון ניל אויף נישט ענגלישע טעריטאָריעס. דער ווייטער ניל פּליסט אַרויס פון אלבערט-אָזערע, וואָס געפינט זיך אין פּעלזישען קאַנאָ, דער בלויער ניל געהט זיין אַנהויב אין אָזערע סטאָן און אפּוסיניפּן.

די ענגלענדער האָבען זיך בעצייטענט געוועזען די וואַסערען פון ניל דורך אינטערנאַציאָנאַלע אָפּמאַכען. אזוי האָט פּראָפּאָגאַנדירט דורכ'ן אָפּמאַך פון 1899, זיך פּערפליכטעט נישט צו שטערען די ענגלישע אינטערעסען אינם באַסין פון ניל אין 1891, האָט איטאַליען זיך פּערפליכטעט נישט פאַרצונועהמען אין אַביסיניען קיין שום וואַסער אַרבייטען, וואָס זאָלען האָבען אַ חירקונג אויפ'ן צווייטע פון די וואַסערען אין ניל; אַנ-עהאַליכע פּערפליכטונג האָט אויך זיך גענומען אין 1908, די אונגאַרענע פּער-מלוכה קאַנאָ, אַיז דערניבער פּער-שטענדיק די אויפּרענגונג אין ענגלאַנד,

ווען ס'איז בעקאנט געוואָרען, אז אַבי-סיניען האָט איצט ערטיילט אַ קאָנצעסיע אַנטאַמעריקאַנער געזעלשאַפּט אויף צו פּויען אַ דאַמבּ ביי דער אָזערע סטאָן, און דער פּראָיעקט האָט בעקומען די אַנערקענונג פּונם אַמעריקאַנער מלוכה-דעפּאַרטאַמענט. דער דאָזיגער אונגאַנע-געהערער שטרייט בעקומט אויף אַרום דעם כאַראַקטער פון אַ סכּסוך צווישען די צוויי אַנגלאַ-אַמעריקאַנישע מלוכות, וואָס זייערע בוימאָדל-אינטערעסען זענען גאַנץ געגענעצליך.

איצט שטעלט זיך אַרויס, אז די קאַנ-צעסיע איז נאָך נישט געגעבען געוואָ-רען, נאָר ס'איז דערוויל אָפּגעשלאָסען אַ פאַרלווייגער אָפּמאַך און ס'וועלען זיך דעריבער אָנהויפּען אונטערהאַנדלונגען צווישען די פּעראַנטערטערע צדדים, די ענגלענדער פּעררופּען זיך אויף דעם ענגליש-אַביסינישען אָפּמאַך פון 1902, לויט וועלכען מענעליק האָט זיך פּער-פליכטעט נישט צו דערלאָזען קיין שום אַרבייטען אין ראַיאָן פון סטאָן-אָזערע אָהן ענגלאַנד'ס צושטימונג. די פּראָצע-ווערט קאָמפּליצירט דורכדעם, וואָס אַבי-סיניען איז אַ מיטגליד פון פּעקער-בונד און איצט אַ סעבערענע מלוכה בעל דער אָפּמאַך פון 1902, ענטשפּרעכט נישט אינגאַנצען דער לאַגע פון אַ זעלבסט-שטענדיגער מלוכה.

ערשט פאַראַיאָהרען האָט אַביסיניען

געלד פאַר אַנטאַפּעלענענער פּלאַן, איז ווער ס'מ'עוול'ה'ט געוואָרען - האָט מען זיך געוואַנדען צו בעריש'לעך, נאָר אַ פּונדע האָט ער זיך אַריינגעמישט זיין עסק און אויף זיין שטייגער ערלעבט דעם ענין. וויי און אַך איז געווען דעם, וואָס האָט נישט געוואַלט האַלטען דעם פּסק, ס'פּערשטעהט זיך, אז נאָך דער „דן תּורה“ האָבען ביידע צדדים וויי-טער געמוזט פּונדעווען.

אזא פּק'ר'דיג אין שטורמדיג לעבען האָט בעריש'ל געפיהרט אין משך פון אַ לאַנגער צייט. אַנ'ערך צוויי יאָהר פאַר דער מלחמה איז בעריש'ל פּלוצלינג פּערשוואַנדען געוואָרען פון לאַדזער.

Ferro-Electricum
Lódz, Piotrkowska 123,
tel. Nr. 11-69 i 51 29.

ביליגע קוועטע פון איינמאָל פון זשאר בעס, מאטאר-שמויבערס און עלעקטראַמעכנישע מאַטעריאַלען. 926

Dr. med. J. BETTE
ספעציאַל-אַרצט פאַר אינפּעריכע און קינדער-קראַנקהייטען
פּיעטריקאווער 6, טעל. 44-95
נעהמט אָן פון 8-11 און פון 4-6.

ברוק און קיינער האָט נישט געוואוסט וואו זיין געבלין איז אַהינגעקומען. ערשט אין יאָהר 1920 געווייזט זיך ווידער בעריש'ל אויפ'ן לאַדזער האָר-זאָנט, אָבער שוין נישט אלס מאַרווי-כער אָדער כּח-מענש, נאָר אלס אַנגע-זעהענער בעקאמער פון איינער פון די היגע מלוכה-אַמטען.

דערקענט האָט איהם איינער פון זיי-גע געוועזענע „פּושיאַטשעלעס“ וועלכער האָט צופּעליג געדאַרפט ערלעדיגען עפּיס אַנ'ענין אין זעלבען אַמט, וואו בעריש'ל האָט געאַרבייט.

בעריש'ל האָט זיך אויך דערמאַנט, ווייזט זיך אויס, ווער ס'איז דער אינ-טערעסאַנט און ער האָט איהם תּיפּף ערלעדיג דעם ענין.

ביים אַוועקגעהן האָט בעריש'ל דער-לאַנגט זיין געווען „גוטען ברודער“ אַ ווייזט קאַרטע און איהם פּערבעטען צו זיך אַהיים.

בעריש'ל האָט געוואוינט אויף ווי-דעווער גאַס און האָט פּערנומען נישט קיין גרויסע, אָבער זעהר שוין איינגע-מעבלירטע דירה.

דעם פריינד האָט בעריש'ל זעהר האַרציג אויפגענומען און איהם דער-צעהלט זיינע מערקווירדיגע איבערלע-בענישען דורך דער גאַנצער צייט, זייט ער איז אַוועק פון לאַדזש.

אַט וואָס ער האָט דערצעהלט: (ווייטער - זונטאָג) אַרנאָם.

כע, געקאַכט אַ גוטע יויכע, פּלייש און פּיש און מערענצימט און איך האָב אויסגעשטילען טמאות, האָט זי געשרי-גען, געקאַפּט פּליגען... געשוויגען...

געוויינט קינדער אין די וויגען... און איך בעוואַפּענט מיט זעבעל און דעגען, האָב זיך געדערהט אויפ'ן רעגען און גע-שריגען: „הייסע וואַרשטליין“ - ונאמר אמן...

האַט דאָס ווייבען נישט געגע-סען צו זעטע, האָט זי זיך געלעגט אינ'ס בעטע, געקערענט, דעם האַלדו געשוועקט, האָב איך פּערקויפּט די שפּנק, די טיש-און-בענק, איז פּערבלי-בען, ריבען זיבען, צוואַנציג פּליגען, פּערציג מייז און אַ ווייבען - קאַלט ווי אייז... טויט, אָהנע געלט, אָהנע ברויט, אָהנע מוח, אָהנע כּח און פון קוימען געהט קיין רויך!...

איז געקומען צופּאָהרען דער יוד מיט'ן אַרון, מיט דעם ווייבען אָפּגע-פּאָהרען, האָב איך מוסקן אָהנע ווייב-כען בליבען, האָט ער זי בעגראַבען איינע אַליין - ונאמר אמן...

וואָר דעם מעדען אַכצען יאָהרען, איז זי קראַנק געוואָרן, האָט מען גע-רופּען אַלע דאָקטאָרען, פון האַמבורג און פון טאַרן; איינער געקומען, דער צווייטער געפּאָהרען; איינער האָט גע-ריבען, דער צווייטער געשריבען, און מיר איז נישט געבליבען, בלויז ריבען זיבען און צוואַנציג פּליגען, האָט דאָס מעדען פּערמאַכט די אויגען, שטיף זיך אויסגעצויגען, און שנעל, ווי פּויל פון בויגען - אַוועקגעפּלייגען - וואָס אויס דער שטוב, דאָס אויס די אויגען... געשטאַרבען, בעגראַבען, געזאַנגען גע-קומען, האָב איך געברומען, געוויינט איינע זענען: „הייסע וואַרשטליין“ - ונאמר אמן -

פּערענדיגט דער זינגער זיין ליד און שווערער, ווי שווער ווערט דאָס גע-מיט... דער ברייט-פּלייציקער יוד, צעוואַקסען, ווי אַ דעמבּ, פּאַלט ווי אַנ-אנטערגעהאַקטער בויס אַנדערער אויף דער ערד, אָזש זי ווענד ציטערן אויף און ווילען אַנטלויפּען, אַנטלויפּען פון דעם גרויז - גענוג האָבען זיי אין זיך שוין טרערען איינגעזאַפּט, גענוג משוגע גע נעכט מיט דעם משוגענען זינגער מיטגענוכטיג... ווערען זיי אָבער פּער-גליווערעט און צוגעפּרויירען צום אָרט פון די שווערע זיפּען, וואָס רייסען זיך אַרויס פון משוגענעם חאַרץ, בלויז די שפינען לאָזען זיך אַראָפּ נידריגער און שפינען ווייטער דאָס נישט דערזינגענע ליד פון זונגער און קעלט... און די מייז לויפען פון די לעכער אַרויס און מיט זייער פּישטשען דערמאַנען זיי, אז נאָך וועגען עפּיס האָט פּערגעסען צו זינגען דער זינגער פון זיין טרויער.

זינסק זעלעקאוויטש.

נייער פאלקס-ראט

קאמישע פילדער פון יודישען

לעבען אין פוילען

א מלחמה צוליב סאָדע-וואסער --- פון ג. קופער

אין שטעטלעך ליקאווע טוט זיך מעשים יודען מיהרען א קאמף געבן מלאך-מות, און דער מלאך-מות מיהרט א קאמף מיט ליקאווע יודען.

און ווי זאגט שלום-עליכם, די גע-שיכטע פון דער היסטאריע איז אזא: ליקאווע איז בעריהמט מיט איהרע פע-טע קינדען, וואס מען מאכט דאָרט אויף שבת. אזעלכע פעטע קינדען ווי ליקאווע יודענעס מאכען, איז גאר אויף דער וועלט נישט צו געפינען. און די ליקאווער באַלעבאָסטעס זענען טאקע זעהר שטאַלץ מיט זייערע פעטע קינדען. איז דאָך גוט, האָט טויג עס ערשט נישט! וואָרעם נאָך אזעלכע פעטע קי-דען ווילט זיך ליקאווער יודען שטאַרק טרינקען. ממש מען געהט אויס נאָך א טרוקן, אַמאָליגע צייטען פלעגען יודען טרינקען וואסער, באַרעלעך יוד, טשאַ-לענט-טעה, לאַקריי וואסער און נאָך אזעלכע פיינע געטראַנקען. זינד אָבער ליקאווע האָט זיך אָנגעהויבען ציווילי-זירען און בעקומען אַנאָיאַגענע פאַבריק פון סאָדע-וואסער, ווילען ליקאווער יו-דען נישט טרינקען קיין שום אַנדערע געטראַנקען, נאָר סאָדע-וואסער.

— מיר קענען נישט אַנדערש — זאָ-גען זיי — אונזערע מאַגענס פערטראַ-גען נישט עפעס אַנדערש, נאָר סאָדע-וואסער...

און פאַר סאָדע וואסער ווי עס מיהרט זיך אויף דער וועלט, מוז מען צאָהלען — און אין שבת צאָהלען געלט איז אַ גרויסע עבירה, אָפּגעהיט זאָל מען ווע-רען! — און צוליב דעם טאקע איז אין ליקאווע גרויס מחלוקת צווישען יודען. נישטאָ דער שבת, מען זאָל זיך נישט קריגען, נעבען זיך אין טאטען אַרײַן, רייטען זיך די בערדלעך.

וואָרעם יעדען שבת, ווי נאָר עס קומט נאָכ'ן קוגעל, עפענט אויף דער פאַבריקאָנט פון סאָדע וואסער זיין קראם און יודען לויפּען קויפּען וואסער. די פרומע יודען זענען אויסער זיך: — סטייטש? חלילה שבת!

בנעטערען די בעלי מלאכות, די אַר-בייטער, די אַפיקורסים:

— וואָס דען? מען זאָל אויסגעהן פאַר דאָרשט?

זאָגען די פרומע:

— אָט געהען מיר דאָך אויך נישט אויס! — מיר טרינקען וואסער, טשאַ-לענט-טעה, באַרעלעך-יוז, לאַקריי ווא-סער און יאָקאַש לעבען מיר...

זאָגען די אַפיקורסים:

— וואָס גלייכט עט'ן זיך, חסידאָקס, צו אונז, אַפיקורסים? — איהר האָט פאַנגאָטישע מאַגענס, פינסטערע רעאַק-ציאַנערע מאַגענס, וואָס קאָנען פער-טראַגען אַלע רעאַקציאָנערע געטראַג-קען — אָבער מיר, היינט-וועלטליגע, האָ-בען איידעלע, ציוויליזירטע מאַגענס, מיר קאָנען נישט אַרײַנגיטען אין זיך קיין טשאַלענט-טעה, מיר מוזען האָבען סאָדע-וואסער, מוזען מיר...

האָבען דאָך די חסידים געזעהן, אז עס איז שלעכט, אז מען קאָן די אַפיקורסים פון סאָדע-וואסער נישט אָפ-געוואָהנען — האָבען זיי אָנגעהויבען זוכען אַנדערע מיטלען — זאָל יעדער זיך קויפּען פרייטאָג אַ סיפּאָן סאָדע-וואסער און האָבען אויף גאַנץ שבת...

זאָגען די אַפיקורסים:

— עס טויג נישט. סאָדע-וואסער איז גוט, ווען ס'איז קאַלט, און אין שטוב וועט עס איבער שבת ווערען וואָרעם...

זאָגען די חסידים:

— גיטווע נישט קיין געלט, באַרגט! זאָגט דער פאַבריקאָנט פון סאָדע-וואסער:

— דאָ מיט אַ ספּאַדיק! פון באַר-גען קומען שטענדיג אַרויס זאָרען.

פּרוי גע'מפּל'ט — ביז עס האָט זיך געמאַכט אַ מעשה, אז גראָד ביים סאָ-דע-פאַבריקאָנט אַליין איז געשטאַרבן אַ קינד.

— מוז-טוב! — האָבען פרומע יודען זיך געוואונשען.

— מיט מוז זאָלט איהר לעבען.

איצט האָט מען דעם הויפט בעל-עבירה'ניק געהאַט אין די הענט.

— וועסטו געבען אַ תקיעת-כף, אז דו וועסט מעהר נישט פּערקויפּען קיין סאָדע וואסער אין שבת — האָט די חברה-קדישא גע'טענה'ט — איז גוט, וועט מען דיר דאָס קינד מקבר זיין, אויב נישט — קענטו זיך האַלטען מיט'ן מת...

דער סאָדע פאַבריקאָנט האָט געווינט, געבעטען, נאָר מען האָט איהם געהערט ווי דעם קאָטער, דאָס טויטע קינד איז אַזוי אָפּגעלעגען גאַנצע זעקס טעג אין שטוב און די פּרומאַקעס האָבען זיך געריבען די הענט פון שמחה.

ענדליך זענען די אַפיקורסים אַוועק צו דער פּאָליציי און איבערגעבען די גאַנצע געשיכטע. מיט די שווערדען אין די הענט האָט די פּאָליציי גענויט די חברה-קדישא אויסצונראַבען אַ גרוב-מטהר זיין דאָס קינד און אפילו אַג-א-מלא-רחמים" צו מאַכען. — און סאָמער איז נאָך דאָס ווינציג, האָט מען אַלע חברה-קדישא לייט אָנגעקלאָגט אין געריכט, וואו עס צוואַרט זיי אַ וואַז-נע שטראַף.

איצט זענען די אַפיקורסים אויפ'ן פּערד. נאָך קיין טאָג האָבען ליקאווער אַפיקורסים נישט געטראַנקען אַזוי פיל סאָדע וואסער ווי לעצטענס. פרומע יו-דען געהען אַרום פּער'חוש'כ'ט, פּער-דאגה'טע, מאַמעס געהען אַרום אויס-מענט, האַלטען אין איין אָפּשפּייען די קינדער פאַר אַ גוט אויג", שפּרעכען אָפּ עין-הרע און היטען זיי פאַר'ן מלאַך המות'ס נפּץ.

— נו זאָגט אַליין, מען עס איהם נישט פון דער ערד אַרויסוואַרפען, אָט דעם דאָזיגען חברה-מאַן, וואָס האָט דאָס סאָדע-וואסער אויסגעטראַכט ...?

— אז הייזער הויך זאָל עס, איהם" וואַרפען! — שלעטען ווייבער.

אז דער גיהנום זאָל נאָך זיין פאַר איהם" ווינציג — זאָגען יודען — אזא פּוטיע-ישראל.

די באַלעבאָסטים האָבען איהם אָפּגע-האַלטען:

— נישט די הייזער, האַר-לעבען, וואָס דען ברענט?

— דאָס סאָדע-וואסער ברענט! ...

קיים מיט די גרעסטע צרות האָבען די יודען געקענט געבען צו ערקלערען דעם גוי'אישען קאַפּ, ווי אַזוי סאָדע וואסער קען ברענען, זעהענדיג, אז דער ערל פּערשטעהט נאָך אַלץ נישט אַזוי גוט, האָבען די באַלעבאָסטים אויסגע-גען אַנאָדער מיטעל.

— זיי וויסען, פּריץ — האָבען זיי געזאָגט, — אז דאָס סאָדע וואסער ווערט געמאַכט מיט גאַז. דער גאַז קען צו יעדער צייט אַפּירייסען, און דערי-בער דאַרף מען וואָס גיכער די סאָדע-פאַבריק שליטען... מיר זענען מיט ווייב, קינדער און הייזער נישט זיכער...

דאָס האָט געוויקט. נאָך אין זעל-בען טאָג האָט מען אויף דער פאַבריק אָנגעהאַנגען אַ שלאַס מיט אַ חתימה, די רעאַקציאָנערען, די געגנער פון סאָ-דע וואסער, האָבען געזיגט:

— אַהא, גויעצעס, ווער האָט אויס-געפיהרט?!

האָבען אָבער די אַפיקורסים, די אַג-העגנער פון סאָדע-וואסער, אויך נישט געשוויגען און געטון זייער'ס. דאָס פּער-שטע האָט דער פאַבריקאָנט אָנגעהויבען בעציהען סאָדע-וואסער פון מערויטש, און די אַפיקורסים זענען גלייך פון קו-געל אַוועק אין קראָם און געטרינקען סאָדע וואסער אויף וואָס די וועלט שטעהט. זיי האָבען אפילו געטרינקען מעהר ווי מען דאַרף, צו להכעיס די רעאַקציאָנערען. דערנאָך האָבען זיי גאָר אָנגעהויבען זיך טראַרען מען זאָל צו-ריק פּענעלען די גאַז-פאַבריק אויך. זיי האָבען אַרפּאָבערזאָכט אַ קאָמיסיע, וואָס האָט אויסגעפּינען, אז די פאַבריק איז אין אַרדנונג, אז קיין שום געפאַהר פאַר אַנאָפּירייט איז נישטאָ, און די פאַב-ריק איז צוריק געפּענעט געוואָרען.

וידער האָבען יודען זיך אָנגעהויבען רייטען צווישען זיך, און דערווייל האָט זיך דער מלאַך המות געטון זיינס. דאָ איז געשטאַרבן אַ קינד, דאָ האָט אַ

— אַלץ צוליב די מחלל-שבת'ניקעס! — שרייען באַמעס — אַ פייער ברענט אין שטאַט! ...

— דאָס סאָדע-וואסער ברענט! ראַ-טעוועט! ...

מיינט איהר דאָך, אז די אַפיקורסים, די סאָדע-וואסער-אָנהענגער, ווערען נתפּעל? חלילה! מען טרינקט דאָס סאָ-דע וואסער אין שבת פּונקט ווי פּרי-הער, גלייך ווי גאָר נישט. שרייען דאָך יודען געוואָלד:

— רוצחים, איהר ווילט איבערקלאָנען ווייבער אלמנות, קינדער יתומים! ...

ענטפּערען די אַפיקורסים מיט אַ וויין:

— פּערקעהרט — זאָגען זיי — אז מיר וועלען נישט טרינקען קיין סאָדע-וואסער נאָכ'ן קוגעל, וועלען מיר אויס-געהן פון דאָרשט, און דעמאָלט וועלען ערשט בלייבען די רעכטע יתומים און אלמנות.

האָבען דאָך די חסידים געזעהן, אז ס'איז נישטאָ מיט וועמען צו טענה'ען, האָבען זיי זיך מיט געווען און אַוועק אום נאַטשאַלניק.

אַ גאַנצע חברה באַלעבאָסטים האָט זיך אויסגעקעמט די בערד, גלייך גע-מאַכט די פּיאַוז, אָנגעטון די שבת'דיגע אַפּאַטעס אין דער וואַכען און גע'זאָט זיך אין אַ דעלעגאַציע צום קאָמעדאַנט פון שטאַט, אויסטוענדיג די היטלעך, פּלייבענדיג בלויז אין די יאַרמולקעס, האָבען זיך אַלע באַלעבאָסטים איינגעבוי-גען טיף בײַן גאַרטעל און אויסגע-שריען.

— האַר-לעבען, געטרייער, ראַטעוועט אונז! ... אַ פייער ברענט! ...

דער קאָמעדאַנט פון שטאַט האָט גלייך זיך געכאַפט צום פיפּעל, גרייט צונויפּרופּען די פייערלעשער.

מוזיקאלישער פּנקס

און ווי שעה און הערליך זענען די כהנים-נגונים! ברכת-כהנים זינגט מען אין יעדער יודישער שטאָט אַנדערש און איבער'אל איז דער נוסח שעה, ערהא-בען, ערענט, צוגעפאַסט צום מאַמענט. איין טייל פּעהלעט אין „פּנקס“ — דאָס זענען די נגונים פון תּהלים. פּס זענען אפילו פּערהאָן אַ דריי-פּיר שיר המעלות, איינער — אַ פּערל, געפּונען אין דער ביבליאָטעק פון בעריהמטען קאנטאר אין קעניגסבערג. ע. פּירנבוים, דאָס איז אָבער נאָך וועניג, וואו זענען די לייט-ווישע ביים האַרצען גרייפּענדיגע מע-לאַדיעס, מיט וועלכע די קליינטשטעלע-דיגע יודען זינגען קאָפּטלעך תּהלים שבת בין מנחה למעריב, ווען עס איז שוין פינסטער, נאָר דאָס אינערליכע פּיערל שטראַהלט אַרויס פון זייערע בע-גיטטערטע נשמות, בעלייכט זייערע צוקייטשטע פּנים'ער, ווי צו אונטער-שטרייכען דעם חלוק פון קודש און חול...

אַט די נגונים האָבן איך געזוכט אין „פּנקס“, איך טרייסט מיך אָבער, אז כּוועל זיי געפּינען אין צווייטען באַנד, וואָס אינזערע ווילנער קולטור-סוצר-אָ-גען צו אַרויסצוגעבען.

אַ פּערל איז אויך דער פון מחבר אַראַנזשירטער „המבדיל“ פאַר כאַר-לישער פּנקס" און איז ווערט צו זיין דאָס בוך אויפ'ן טיש אין יעדען יודי-שען הויז, פּדי צו ווייזען, אז דער יוד איז ווערט מ'זאָל פאַר איהם זאָמלען, פאַרשען און שאַפען, ווי דאָס האָט גע-טון און טוט דער גרויסער יודישער מי-זיקער א. מ. פּערנשטיין, וועמעס אָ-דעלאַט אַרבייט איז וועניג צו לויבען און אַנערקענען בלויז מיט ווערטער.

מ. דאַרגושאַנסקי.

באַדד לעבעדיג, אַזוי ווי די גאַנצע יו-דישע שטימונג — נישט קיין פּעסעט, נישט קיין בעשטימטע, אָבער שטענדיג שבת'דיג, הייליג-ערננט, מיט דבּקות צו עפעס העכערס, כּמעט מיט רעליגיעזען עקסטאַז מיט התרוממות הנפש...

אַ געהעריגען אַרט פּערנעהמט אין „פּנקס“ אויך די חסידישע נגונים, אָט די אייגענאַרטיגע פּאָלקס-שאַפּונג בע-שטעהט אויסשליסליך פון סתם-נגונים, ד. ה. פון מעלאַדיעס אָהן ווערטער. צי איז דאָס דערפאַר, ווייל מיט ווערטער קאָן מען נישט אויסדריקען די גרויס-קייט פון גאָט, ווייל געזאָגט איז נאָהענ-טער צו דער שיכּנה, ווי ווערטער — ווער וואָס? בעטהאָרען האָט — גראָד פּערקעהרט — גענומען ווערטער, פּדי אויסצודריקען די העכסטע פּרייד, אז מענטשן וועלען אַמאָל זיין ברידער... מיר לאָזען די פּראָזע איבער פאַר אַר-שער. מיר שטעלען נאָר פּעסט, אז אין „פּנקס“ זענען געזאַמלט חסידישע נגונים פון אַלע קאַנטען, פון וואָהלין, פּוילען, ליטע, איהר דעקענט זיי גלייך לויט זייערע טעמפּאָס, שוואַנג און כאַ-ראַקטער. די וואָהלינער נגונים זענען טיפּפּיניג, מיטטישע, די פּוילישע — טעמפּעראַמענטאָלע, און שנעלען טאַקט געהאַלטענע. די ליטווישע טראַגען אַ מעלאַנכאָלישען כאַראַקטער.

אויך די לומדישע נגונים זענען פּער-טרעטען אין „פּנקס“. הגם די לומדים זענען הייט פון נגינה, זענען זייערע נגונים דאָך זעהר אינטערעסאַנט. זיי לערנען נאָר זינגענדיג, און ווילענדיג נישט ווילענדיג, ווערט אַנאָיסטויש פון נגונים ביז עס בילדען זיך זעהר אינ-טערעסאַנטע, אַרייַנגעלע מעלאַדיעס, עכט לומדישע, פון אייגענאַרטיגער שעהנקייט. לייזנט זיי אין „פּנקס“, איהר וועט דערוואַקסען איער האַרץ.

דער „מוזיקאלישער פּנקס“ איז אַנ-אוצר פון פּאָלקס-שאַפּונג מיט ליבב-גע-זאַמעלט און מוזיקאליש בעזאַרבייט פון קאַנטאַר א. מ. פּערנשטיין, וועמעס טיפּפּיניגע, אין ערהאַבענעם רעליגיעז-ען סטיל געהאַלטענע סינגאַגאַלע נגונים און קאַמפּאָזיציעס זענען אַזוי בעקאַנט אין דער חזנישער סביבה, אַ דאַנק אָט דעם גרויסען מוזיקער, וועל-כער האָט זייט יאָהרען געגריבעלט און געפאַרשט די פון צייט פּערגעסענע פּאָלקס-שאַפּונג, איז ענטשטאַנען אַ ווערק פון היסטאָרישען ווערט.

אַנהויבענדיג פון יאָהר 1919, זא-מעלט א. מ. בערנשטיין און פּערשרייבט נאָכ'ן געהער און בעסערט אויס די שוין פּערשריבענע און פון אַנדערע אויפגענומענע נגונים, מאַטיווען, לידער און נוסחאות, סאַרטירט און קוואַליפּי-צירט זיי אין געוויסע גרופּען, נאָך זיי-ער אַרט, כאַראַקטער און שטייגער, גיט זיי צו פלייש און בלוט אין געשטאַלט פון ריטם און האַרמאָניע און מיט זיין אונטערמילדיכער אַרבייט האָט ער געראַטעוועט פון פּערגעסענהייט און אינטערגאַנג דעם שעהנטען טייל פון אַרנזער פּאָלקס-אוצר.

אינזער פּאָלקס-אוצר?

יא. אַלס פּאָלק האָבען מיר בעשטימט אַ פּאָלקס-אוצר. אפילו ווען ס'איז נאָך אָפּען אַ פּראָגע, צי עס עקזיסטירט אי-בערהויפט סעפּעציפּיש יודישע מוזיק אָהן דער השפּעה פון דער סביבה, אין וועל-כער עס איז אויסגעקומען די אייביגע וואַנדערער — דעם יודישען פּאָלק — צו לעבען און צו שאַפען. דאָס מוזען דאָך אַלע צוגעבען, אז זמירות צו שבת און

דער „מוזיקאלישער פּנקס“ איז אַנ-אוצר פון פּאָלקס-שאַפּונג מיט ליבב-גע-זאַמעלט און מוזיקאליש בעזאַרבייט פון קאַנטאַר א. מ. פּערנשטיין, וועמעס טיפּפּיניגע, אין ערהאַבענעם רעליגיעז-ען סטיל געהאַלטענע סינגאַגאַלע נגונים און קאַמפּאָזיציעס זענען אַזוי בעקאַנט אין דער חזנישער סביבה, אַ דאַנק אָט דעם גרויסען מוזיקער, וועל-כער האָט זייט יאָהרען געגריבעלט און געפאַרשט די פון צייט פּערגעסענע פּאָלקס-שאַפּונג, איז ענטשטאַנען אַ ווערק פון היסטאָרישען ווערט.

אַנהויבענדיג פון יאָהר 1919, זא-מעלט א. מ. בערנשטיין און פּערשרייבט נאָכ'ן געהער און בעסערט אויס די שוין פּערשריבענע און פון אַנדערע אויפגענומענע נגונים, מאַטיווען, לידער און נוסחאות, סאַרטירט און קוואַליפּי-צירט זיי אין געוויסע גרופּען, נאָך זיי-ער אַרט, כאַראַקטער און שטייגער, גיט זיי צו פלייש און בלוט אין געשטאַלט פון ריטם און האַרמאָניע און מיט זיין אונטערמילדיכער אַרבייט האָט ער געראַטעוועט פון פּערגעסענהייט און אינטערגאַנג דעם שעהנטען טייל פון אַרנזער פּאָלקס-אוצר.

אינזער פּאָלקס-אוצר?

יא. אַלס פּאָלק האָבען מיר בעשטימט אַ פּאָלקס-אוצר. אפילו ווען ס'איז נאָך אָפּען אַ פּראָגע, צי עס עקזיסטירט אי-בערהויפט סעפּעציפּיש יודישע מוזיק אָהן דער השפּעה פון דער סביבה, אין וועל-כער עס איז אויסגעקומען די אייביגע וואַנדערער — דעם יודישען פּאָלק — צו לעבען און צו שאַפען. דאָס מוזען דאָך אַלע צוגעבען, אז זמירות צו שבת און

דער „מוזיקאלישער פּנקס“ איז אַנ-אוצר פון פּאָלקס-שאַפּונג מיט ליבב-גע-זאַמעלט און מוזיקאליש בעזאַרבייט פון קאַנטאַר א. מ. פּערנשטיין, וועמעס טיפּפּיניגע, אין ערהאַבענעם רעליגיעז-ען סטיל געהאַלטענע סינגאַגאַלע נגונים און קאַמפּאָזיציעס זענען אַזוי בעקאַנט אין דער חזנישער סביבה, אַ דאַנק אָט דעם גרויסען מוזיקער, וועל-כער האָט זייט יאָהרען געגריבעלט און געפאַרשט די פון צייט פּערגעסענע פּאָלקס-שאַפּונג, איז ענטשטאַנען אַ ווערק פון היסטאָרישען ווערט.

אַנהויבענדיג פון יאָהר 1919, זא-מעלט א. מ. בערנשטיין און פּערשרייבט נאָכ'ן געהער און בעסערט אויס די שוין פּערשריבענע און פון אַנדערע אויפגענומענע נגונים, מאַטיווען, לידער און נוסחאות, סאַרטירט און קוואַליפּי-צירט זיי אין געוויסע גרופּען, נאָך זיי-ער אַרט, כאַראַקטער און שטייגער, גיט זיי צו פלייש און בלוט אין געשטאַלט פון ריטם און האַרמאָניע און מיט זיין אונטערמילדיכער אַרבייט האָט ער געראַטעוועט פון פּערגעסענהייט און אינטערגאַנג דעם שעהנטען טייל פון אַרנזער פּאָלקס-אוצר.

אינזער פּאָלקס-אוצר?

יא. אַלס פּאָלק האָבען מיר בעשטימט אַ פּאָלקס-אוצר. אפילו ווען ס'איז נאָך אָפּען אַ פּראָגע, צי עס עקזיסטירט אי-בערהויפט סעפּעציפּיש יודישע מוזיק אָהן דער השפּעה פון דער סביבה, אין וועל-כער עס איז אויסגעקומען די אייביגע וואַנדערער — דעם יודישען פּאָלק — צו לעבען און צו שאַפען. דאָס מוזען דאָך אַלע צוגעבען, אז זמירות צו שבת און

דער מאן און די פרוי

די אייביגע רעטעניש *

פון וויל דוראנט

די פרוי, זייענדיג אלליין שוואך, זוכט שטארקייט אינם מאן. די פרוי, זייענדיג פון דער נאטור קערפערליך שוואך, ספעציעל אין גע- וויסע בעשטימטע פערזאנען, זוכט הא- רום אינם מאן יענע פיושע און גייס- סיגע שטארקייט, וועלכע קאנען פער- זען שוין פאר איהר און פאר איהרע קינדער. אזוי לאנג איז שוין דער דא- זיגער פערלאנג אייגענבאקען אין איהר הארצען, אז עס איז געווארען א טייל פון איהר נאטור. א מיסטערעזע קראפט ציהט די פרוי צו דעם שטארקען, מומי- גען, בעפעלענדען מאן - אפט געגען איהר אייגענעם ווילען.

דער דאזיגער כאראקטער-שטריך אין דער פרוי ערקלערט אונז פיל רעטעני- שען פון דער פרוי'ס נשמה; און אפט ענטפלעקט עס פאר אונז די בעדייטונג פון איהרע טונקעלע און טראגישע נשמה- איבערלעבונגן.

אנאכצען-יהריגע מיידעל וועט זיך אפט ליידענשאפטליך איבערגעבען צו א סאלדאט אדער אפיציר. פארוואס? לע- כערדיך ווי עס מעג קלייגען - הויפט- זעכליך צוליב זיין מונדיח. א מיליטע- רישער מונדיר איז דער סימבאל פון שטארקייט. און זייענדיג א פרוי און פיהלענדיג זיך שוואך, ווערט זי הינגע- ריטען פון דער מאכט, וואס דער מונדיר שטעלט מיט זיך פאר.

צוליב דער זעלביגער ארוואך הייראט אפט א העכסט אינטעליגענטע פרוי מיט א זעהר פראסטען מענשען - בלויז צו- ליב דעם, וואס ער איז שטארק און אט- לעטיש געבויט.

ליבע און פריינדשאפט.

רי פרו און מעהר מיטער און ער- פינדליכער אין ליבע, אין דער בעציהונג צווישען א צוואנציג יעריגע מיידעל און א דערוואקסענע מאן, וועט זי איהם פערדרעהען דעם קאפ. איידער ער קען זיך אומקוקען. און אזוי קנציג און מיסטערשאפט וועט זי דיריגירען, בעת מעשה וועט זיך איהם אויסדאקטען, אז זי וויל איהם גאר נישט, און אז ער לויפט איהר נאך... די פרו איז אויך שלויזער, כיסופר, ווי דער מאן, נישט גאר אין ליבע, גאר אויך אין אלע טאג-טעגליכע געשעהענישען.

דערפאר אבער אויב די פרו קען די קונסט פון ליבע, און טאקע ליבען גומא, בעסער ווי דער מאן - איז ער אבער א בעסערער פריינד. ווי זי קען עס ווען עס און האפען צו זיין. פארהאן גוטע גרינדען צו גלויבען, אז די פרו האט קיין אנהונג פון פריינדשאפט, לחלוטין נישט. א פרו איז העכסטענס א בעקאנטע - אבער אנאמאל פריי- דן, זעהר זעלטען. פרויען האבען צווי- שען זיך נישט קיין געמיינשאפטליכע, א היץ ווען זיי קענען זיך צוזאמענקומען צו בערעדען אנדערע. די איבערגעבענע פריינדשאפט, וואס איין מאן פיהלט אפט צו א צווייטען מאן - פיהלט איין פרוי צו דער צווייטער קיינמאל נישט.

אבער ווער ווייט? פלייכט איז עס גאר נישט אזא פערברעכען? ווי דער פראנצויזישער מאראליסט פאנאם זייע- צעהנטען יאהרהונדערט, דע-לא-ראש-פי- קא, האט עס ערקלערט: „די ארוואך, ווארום די סעהרסטע פרויען זענען אזוי ווייניג איבערגעגעבען צו פריינדשאפט איז צוליב דעם, וואס ליבע איז פאר זיי די הויפט-זאך, און פריינדשאפט זיי- ענדיג נישט מעהר, ווי א נאכמאכונג, אנאומיטאציע פון ליבע. לאזט זיי דע- רים קאלט.“

בעציהונג צו דער געווענ- שאפטליכער מיינונג.

דער מאן, מעהר אומאפהענגיג פון דער עפענטליכער מיינונג, ברעכט די

פערזאנלעך פון רעכטס און לינקס. אבער די פרוי, אויב זי איז אנטשענ- דיג, וואגט עס נישט צו טון, זי צי- טערט - וואס וועלען זי ט זאגן ער.

אט די פערשלאפונג צו דער עפענט- ליכער מיינונג האט אין דער פרוי א- רויסגעבראכט כאראקטער-שטריכען, וועל- כע דערהויבען איהר געזעלשאפטליך איבער דעם מאן. זי קלייט זיך שעה- נער און נעטער, ווי ער - נישט גאר מיידעלעייז, ווען זי דארף געפעלען א חתן, גאר אפילו שפעטער, אום אין אל- געמיין צו מאכען א גוטען איינדרוק אויף א פרוי. וועלכע זעהן איהר, זי איז אויך מעהר סימפאטיש צו פרעמדע ליידען, און מעהר ווי ער זוכט זי צו בעגליקען אין לעבען פינאנציעל (דורך איהר מאן) - אום לייט זאלען איינזעהן, אז זי איז נישט א גיאדע ווער. ציהרונג, וועלכע פרויען ליבען אזוי, איז מעהר א געזעלשאפטליכער אויסדרוק ווי א געהילף צו סעקסועלער אנהייג.

דער מאן בעזיצט מעהר אינ- טעליגענץ; די פרוי מעהר געפיהל.

דאס פאק זאגט: „ווער קען פער- שטעהן א פרוי'ס הארץ?“ און מיט רעכט, ווייל דער פרוי'ס גאנצער לעבען איז אנגעזאפט מיט געפיהל און עמאצ- יעס, בעת דעם מאנ'ס לעבען איז זעהר אינטעלעקטועל. ביים מאן הערשט דער קאפ, דער טרוקענער שכל; ביי דער פרוי דאס הארץ, דאס געפיהל און אלץ, וואס אפעלירט צום הארץ, צום געפיהל, אינטערעסירט איהר דערום מעהר, ווי דעם מאן.

זייענדיג מעהר עמאציאנעל, איז זי אין גרונד פון איהר נשמה טיף רעלי-

גיעז, ווען אן אומגליק פאסירט. פיהלט זי זיך שטארקער געטרעפען - און נישט געפינענדיג קיין טרייסט ארום זיך אויף דער ערד, ווענדעט זי איהרע בליקען צום הימעל. איהר אומזשטערבארע ליי- בע צו קינדער, ברענגט איהר צום גלוי- בען אין אומשטערבליכקייט. ווען זי פער- לירט א קינד, טרייסט זי זיך מיט דער האפענונג, אז זי וועט עס צוריקוועהן אין גן-עדן. ווען א נייע רעליגיע שטעהט אויף, געפינען זיך דערום פרויען צווי- שען די ערשטע אנהענגער.

די פרוי און נישט דער מאן, איז דער „בחר היצירה“.

אבער אפגעזעהען פון אלע איהרע שוואכקייטען און מעגליכע אומפאקא- מענהייטען, איז אבער די פרוי, וואס אנטפלעגט די נאטור, די וויכטיגסטע צווישען די געשלעכטער. עס איז די וועמען די נאטור האט אנפערטרויט די עקזיסטענץ פונ'ם מענשליכען מין אויף דער ערד. דעם מאנ'ס פונקציע אין דער הינויכט איז בלויז א מאקענשאפט, א זייטיגע - די פרוי געבערט דאס קינד, טראגט עס אונטער איהר הארצען, ער- נעהרט עס מיט דעם סובסטאנץ פון איהר אייגענעם קערפער; און שפעטער, נאך דעם, ווי זי האט עס געבוירען אין שמוץ, דערצייהט זי עס אום עס זאל פערנעהמען דעם פלאץ פונ'ם אפשטאר- בענדען דור.

ביי נידעריגע פעשעפענישען שפילט די „זי“ נאך א גרעסערע ראליע, ווי צווישען מענשען. פארהאן געוויסע ווע- רימלעך, ביי וועלכע דער „ער“ איז בלויז א פאראויטעל, וועלכער לעבט בוכשטעבליך שטענדיג צוגעקלעבט צום קערפער פון דער „זי“. צווישען געווי- סע ווערימלעך, וועלכע לעבען אין ים,

איז די „זי“ פונקט דעם-און-ניינציג מאל אזוי גרויס, ווי דער „ער“. ביי זומער- פונגעלעך איז די „זי“ אומער סופשעהן מאל די גרויס פונ'ם „ער“. די „זי“ די קעניגין פונ'ם בינשטאק, איז פיל גרע- סער און שטארקער פונ'ם ביהן - און ווי עס איז וויסענשאפטליך בעוואוסט, שטארבט ער גלייך אוועק נאך דער סעקסועלער בעהעפטונג. די „זי“ שפילט אזוי אויף אזוי פיל גרעסער און שטאר- קער פונ'ם „ער“, אז ביי פילע מינים פרעסט זי איהם אויף באלד נאך דעם האנג-הודש, ווען זי און די נאטור זי- בען שוין פאר איהם נישט קיין נוצען. און אויב עס איז נישט גענוג בויען פארן „ער“, קומט די וויסענשאפט און דערקלערט, אז ער איז אינגאנצען אי- בעריג. דער בערימטער ביאלאג דוסא- קעס לאזט האט בעת עקספערימענטען אין זיין לאבארטאריע בעוויזען צו בע- פרוכפערען די אייעלעך פון געוויסע פיש - מיט כעמישע שטאפען - און קליינע שטערען-פישעלעך זענען געבוי- רען געווארען. גענצליך מיט דער הילף פון דער „זי“ אלליין.

בלויז ביי די גרעסערע חיות, וועלכע גיבען געבורט צו קינדער דירעקט פון זייער קערפער, זענען די „זי'ס“ שווא- כער פון דעם „ער“. די נאטור בעגיי- טיגט זיי אבער - מיט דעם, וואס זי מאכט זיי פרייער צייטיג, ווי דעם „ער“. צו זעכעהן יאהר און אמאל פרייער, און געוויסע לענדער, איז דאס מיידעל שוין א רייף געווארענע פרוי. דער מאן איז אבער דאן נאך בלויז א יונגעל. ווען אין דעם הארצען פון א מיי- דעל צינדען זיך די ערשטע סעקסועלע פערלאנגען, און זי טרוימט שוין פון אן אייגענע היים, שפילט זיך נאך דאס יונגעל אין גאס.

Dr. med.
EYCHNER Jakob
Aleja 1-go maja 16, tel. 11-48
אינערליכע און קינדער-קראנקהייטען.
נעמט אן פון 7-8, זונטאג פון 8-4

מיט דער צייט וועט די פרוי ווערען עהנליך צום מאן; איהר וויבליכקייט וועט בלויבען. זענען די אנטערשיידען צווישען מאן און פרוי, ווי מיר זעהען זיי יעצט, פונ- דאמענטאלע און אייגענבויענע - אדער בלויז גע'רשנטע? עס איז דא א מיי- נונגס-פערשידענהייט, אבער פאקטען רע- דען פאר זיך אלליין.

זייט די לעצטע פופציג יאהר, מיט דער אינדוסטריאליזירונג פון דער גע- זעלשאפט, האט די פרוי דורכגעמאכט א ווירקליכע רעוואלוציע, וועלכע לאזט זיך מערקען אין איהר טאג-טעגליכער אויפפיהרונג. פערדינענדיג איהר ברויט, ספעציעל אין די גרויסע שטעט, איז זי געווארען מעהר אומאפהענגיג פון איהר היסטארישען הערשער, פונ'ם מאן. זי וואגט שוין אויפצוהויבען איהר קאפ העכער, ווי ווען עס איז אמאל. זי האט געוואונען מעהר פערזענליכע פרייהייט. זי קאנקורירט מיט ערפאלג מיט דעם מאן אין דער שולע, אין די פראפעסיעס און אויף דעם ארבייטס-מארק. און אזוי בעטרונקען מיט פרייד האט די פרוי- הייט איהר געמאכט לעצטענס, אז זי זוכט צו אונטערדריקען יעדען ווייבלי- כען עלעמענט אין זיך, ווייל עס דער- מאנט איהר אן איהר אמאל'יגער שלא- פעריי. די מאדערנע פרוי, ווי מיר זע- הען זי היינט צו טאג, האט דערום פער- לויבען פיל פון איהר ווייבליכען חן און צערטליכקייט אבער דאס איז בלויז צייטווייליג. די פרוי וועט איינזעהן, אז דער אייביגער ווייבליכער עלע- מענט, וואס די נאטור האט איהר בע- שנקען, און וואס פער'שפורט אזוי דעם מאן - איז צו הייליג - ווערטפול עס צו פערניכטען.

זי וועט דערום שוין געפינען א וועג ווי אזוי צו קאמבינירען מיט דער פול- קאמסטער עמאציאנאציע, צו פעראייני- גען אין זיך העכסטע אינטעליגענץ און כאראקטער-שטארקייט אלס א פערזאן מיט דער ליידענשאפטליכער בארסקייט פון א ווייב און א מוטער.

דער מהר"ל און דער גראף

א פראגער מעשה לודוויג קאפער

דערמאנט אן דעם בעזוך ביי ר' לייב'ן און דעם בעפעל, וועלכען ער האט געגעבען זיין קאמערדינער, אז ער זאל איין בעכער צונעמען.

זאגט, - האט זיך פערטראכט דער גראף, - האט און דאך קיין טעות נישט געהאט אין מיין מיינונג וועגען דעם רבי'ן, אז ער איז בעקאנט מיט דער געהימער וויסענשאפט פון קבלה, ווי גלייט און נוצליך וואלט דאס געווען פארן קייזער! ווען איך וואלט עס איהם אויסלעריגען, ווי וואלט ער מיר דער- פאד אפדאקען!

נישט לאנג געטראכט האט ער נאך- געשיקט נאך ר' לייב און געבעטען, אז ער זאל גלייך קומען צו איהם. ר' לייב איז באלד געקומען.

- הער, רבי - האט דער גראף גע- זאגט, - איצט ווייט איך אויף געוויס, אז די ביסט א בעל-מקובל; הגט דו קאנט עס ביז איצט פאר מיר געליי- קענט. איצט קענטו עס פון מיר נישט אויסבעהאלטען, ווייל איך האב א גע- נגענדען בעווייז, וועלכער איז דיר אויך נישט אומבעקאנט, פארוואס ווילסטו עס בעהאלטען פון מיר?

דער רבי האט געענטפערט:

וועניג דערשטוינט איבער דעם לוקסוס פון ר' לייב'ס הויז, ווייל פון די שמוע- סען מיט איהם האט מען געקענט ארויס- זעהן, אז ער האלט גאנץ וועניג פון און סערליכער שיינקייט. מען איז אריינגע- קומען אין עס צימער, וואו עס איז גע- שטאנען א לאנגער טיש געדעקט מיט די רייכטע און שטונטע סערווירען. אנטשטאט גלעזער זענען דא געווען גאר גאלדענע בעכער, און עס זענען געשטא- נען זילבערנע שיכלען מיט די בעסטע שפייזען אין זיי. דער גראף און זיינע פריינט, וועלכע זענען נישט איינמאל געוועסען ביים קייזער'ס טיש, האבען זיך זעהר געוואונדערט איבער די רייכע פלים און האבען טייל צווישען זיך גע- מווסט מודה זיין, אז מיט אזא רייכקייט מעג מען זיך פארן מעכטיגען קייזער אלליין אויך נישט שעמען.

מען האט זיך געוועזט צום טיש, גע- געטען, געטרונקען, לעבעדיג געשמועסט צווישען זיך, און די גאנצע געזעלשאפט האט זעהר שוין פערבראכט. בעת דעם עסען האט דער גראף געגעבען א וואונד- אייגענס פון זיינע קאמער-דינער און דער וואונד האט בעדייט, אז יענער זאל א- ריינגעגען צו זיך אין קעשענע אייגענס פון די נאלדענע בעכער.

ענטפערט, - מיין דירה וואלט פאר מיר געקלעקט אפילו דעמאלט, ווען די צאהל פון מיינע תלמידים וואלט געווען דא- פילט, און אפילו דרייפאך.

עס לאזט זיך קוים צו גלויבען!

- אויב דער הער גראף וויל זיך אי- בערזייגען אין דער רייכטיגקייט פון מיי- נע רייך, האט דער רב ווייטער גע- זאגט, - וועל איך איך בעטען, איהר זאלט מיר דערלויבען איינצולאזען צו מיר צו א מיטאג איך מיט וויפיל איהר ווילט פון אייערע פריינט און דינער, און דערביי וועלען אויך זיין אלע מיינע בחורים; איך וועל איך נאך בעטען גע- נוי בעשטימען דעם טאג, ווען איהר ווילט מיר אנטון דעם פאד און קומען צו מיר.

דער גראף האט די איינלאדונג אן- גענומען, און האט בעשטימט דעם טאג. דער רבי האט זיך געאייילט צו פארהען אהיים קיין פראג, ווייל עס איז שוין אנגעקומען די צייט פון מנחה-דאוונען.

דער בעשטימטער טאג איז געקומען, און דער גראף מיט מעהרערע פון זיינע בעקאנטע, וועלכע האבען אויך אזוי ווי ער, געזוכט דעם שטיין פון הכמה, און אין דער בעגלייטונג פון עטליכע דינער זיינע, זענען אלע געקומען צום רבין צו מיטאג.

זיי זענען אנגעקומען צום הויז, וואו ר' לייב האט געוואוינט און זענען אריין אין דעם ארימען אלטען בנין, מיט די פון אויך פערשווארצטע מויערן. אבער אינוועניק זענען זיי געבליבען שטעהן פערוואונדערט: ווי ארים דאס הויז איז געווען פון אויסען, אזוי הער- ליך איז עס געווען אינערהיניג. אלץ איז דא געווען געבויט לויט אלע פללים פון דער נייעסטער בוי-קונסט, אומעטום האט געהערשט א פילשטענדיגע סימ- טריע און שיינקייט.

אונטער דער ממשלה פון רודאלף דעם צווייטען איז פראג געווען א זא- מעלפונקט פון די גרעסטע פערזענליכ- קייטען פון יענער צייט, ווי טיכא דע- בראהע, קעפלער, לאנגמאנטאגוס, בא- עזיס און אנדערע. די גרויסע געלערנט- קייט פון דעם קייזער און זיין אויסער- ארדענטליכע ליבע צום וויסען האט נישט נאר צוגעצויגען א גרויסע צאהל אל- כעמיקער און אסטרולאגן פון אלע לענדער, נאר דער קייזער אלליין האט מיט זיין ביישפיל געוויקט אויף דער הויכער אריסטאקראטיע און אויף זיין גאנצער סביבה, אז זיי זאלען זיך אויך פערנעמען מיטן שטודירען וויסענ- שאפטען.

נישט ווייט פון פראג האט אין יענע צייטען געוואוינט א רייכער און מעכ- טיגער גראף, וועלכער האט זיך צוריק- געצויגען פון דער וועלט און האט זיך אפגעגעבען מיט אסטראלאגיע און אל- כעמיע, דער גראף איז גוט בעקאנט גע- ווארען מיט ר' לייב פון פראג און ער פלעגט איהם אפטמאל איינלאדען צו זיך אין שלאס. ר' לייב האט ליב געהאט צו פערברענגען מיטן גראף, וועלכער איז געווען בעהאווענט אין דער געהיי- מער וויסענשאפט. איינמאל, נאכדעם ווי זיי האבען ביידע צוזאמען עטליכע שעה פערבראכט אין וויסענשאפטליכע שמוע- סען, און ר' לייב האט שוין געוואלט פארהען צוריק אהיים, האט איהם דער גראף געזאגט:

- הער, רבי, דערקלער מיר נאר איין זאך: ווי אזוי מאכסטו דאס, אז דיין דירה זאל קענען אריינגעמען אלע דיין נע מיר הונדערט תלמידים? ווי איך ווייס, האסטו דאך נאר צוויי קליינע קאמערלעך?

- הער, גראף - האט דער רבי גע-

נאך דעם מאלצייט האבען זיך אלע הויכע געסט אויפגעהויבען, האבען א- רויסגעזאגט זייער לויב און צופרידענ- קייט, און פערלאזען ר' לייב'ס הויז.

א קירצע צייט נאך דעם בעזוך ביי ר' לייב, האט דער גראף בעקומען צו הערען א זעלטענע און משונה'דיגע ידיעה, אז א צויערליכער שלאס, וועל- כער געפינט זיך צווייהונדערט מיל ווייט פון דאנען, איז פלוצלונג פערשוואונדען געווארען אויף א מעה-לעת פון זיין ארט, צוזאמען מיט אלע טייערע זאכען, וואס זענען דארט געווען, און אז אויפ'ן צווייטען טאג ווייטער דערשינען אויף אן ערטען ארט, פונקט ווי עס וואלט גארנישט פאסירט, און קיין זאך איז נישט פערלירען געגאנגען, א חוץ איין גאלדענעם בעכער. דער גראף האט זיך

א מיידעל צוגאסט

א פארווער סטודענטקע מאכט אנאייבערקעהרעניש אין שטעטלע

עס איז דא האט צו דערצעהלען ווע-
גען האנשיטשאק!... זי קומט פון פא-
ריז, פון דער גרויסער העלט און
מען זאל איהר דערצעהלען
וועגן א זאך וואס זי האט גע-
האט. פונדעסטוועגן האט מען זיך
דאך פאנאנדערגעשמועסט, פאנאנדער-
גערעדט; ביי דער יוגנווארג האבען זיך
וואס ווייטער אלץ מעהר פאנאנדערגע-
בונדען די צינגער; מען איז געווארען
אלץ מעהר דרייסטער ביי זיך. זי האלט
זיך אזוי גלעט, אזוי גלייך מיט זי,
אז זיי האבען צייטפנווייז גאר פארגע-
טען, אז זי איז ערשט מיט עטליכע
שעה צוריק אהערגעקומען!... האנז-
שיטקער פלאקעס האבען זיך אויסגע-
מישט מיט פארווער מעשוה. אין איין
האלבע שעה האט זיך גאלדע גרינגע-
די פארווער סטודענטקע, געוואוסט אלע
רכילות פון שטעטלע, ווער איז וועמעס
חתן און ווער איז וועמעס פלה, וואס
ווער עס האט פאר געגעבעניש, מיט
וואס ווער עס בעשעפטיגט זיך, אפילו
וועגען אלע קהל'ישע מחלוקות האט
מען איהר קלאהר געמאכט, און זי האט
אזוי פיל געלאכט מיט איהר קלינגע-
דיגען, נאציאונען געלעכטער, אז אלע
האבען מיט איהר מיטגעלאכט, ווי מיט
אנאלטער בעקאנטער... דערנאך האט
מען דא גופא, אויפ'ן גאנץ, געשפילט
אין קליפ-קלאפ, און אין "טרעפענישען"
און "פאנאנען"; מיט פערבונדענע אינגע-
האט מען געמוזט זיך אָנשטויסן, ווער
וועמען עס האט געטון א שנעל אין
גאָ, און אויב נישט, האט יעדער גע-
מוזט בעצאלען א קוש, זי די גאסט
האט יענעס אָנענט עטליכע קושען גע-
כאפט, אָבער גאר פלאַמיגע; אייניגע
האָבען פון איהר איהר אויך בעקומען
א "רעשט"...

Dr. H. LUBICZ
41-32 טעל. 43
ציענעלינאנא 43 טעל. 41-32
פארשטימלע און הויט, ווענערלישע און מע-
דיצין-שולעס קונסטליכע און טיילונגס-קווארטל
לאַבען (הער-וויסנשאַפֿט).
דאָרטן פון 8-10 און פון 5-8 טעג

פון אונדערזאכטן האָבען זיי זיך
גאר געהאט פערלויבען, זיך אויפגע-
דערט, צופוהשעט און בכלל נישט גע-
וואוסט וואָס צו טון און וואָס צו זאָגען,
ווי זאָלען זיי האלטען די הענט און ווי
זאָלען זיי איהר בעגריפען... זי האט
זיי פריינדלעך, שמייכלענדיג, בעקוקט
אין דעם דאָזיגען שיינ פון דער אונ-
טערגעהנדער זוך, און אָהן שום חכמה
געזאָגט:
- וואָס האָט איהר, קינדער, פערנו-
מען דעם גאַנצען גאַנץ? לאָזט זיך מיר
אויך צוועצען לעבען איין!... און איי-
דער נאָך דער עולם האָט צווישען זיך
געקענט בעשליסען, ווער עס דאַרף האָ-
בען די זכיה, אז די "פארווער סטו-
דענטקע" זאל לעבען וועמען זיצען,
האָט זי אַליין זיך אָריינגעשמועסט צווי-
שען ליבעקע דעם שמיד און חנה'לע
דער זאָקעמאָכערקע, אָנשפאַרענדיג זיך
מיט איהרע אָרימס אויף זייערע ביי-
דענס פּאַרטיעס. איהרע שלאָנקע פּיס
האָט זי ווייט אויסגעצויגען פון הינטער
איהר קירצער רויטער קליידעל איבער
די קניה, ווי די אלע איבעריגע שטע-
טעלשע באַרוויסע מיידלעך אַרום; בלויז
איהרע זענען נאָך געווען ווייט און
ריין, בשעת זייערע זענען שוין געווען
אָנשפאַרענדיג און שוואַרץ.
- אָ, ווי גוט דאָ איז ביי אייך! -
האָט זי מיט אמת'ע התפעלות אויסגע-
שריען. - ווי עס אָסעמט זיך גרינג!...
וואָס אָבער זענט איהר שטייל געוואָרען
ווי געצעט? האָב איך אייך געשטערט?
אָ, ווי אונגאַסטפריינדיק איהר זענט!
אזוי פיל בחורים, קאוואַלערען! עס
קומט צו אייך א גאסט פון דער פרעמד,
זעהט, אז עס זאל איהר נישט זיין אוי-
בעדיג!... דערצעהלט איהר עפעס!...
דערצעהלט מיר, וואָס איז פאַר א
שטאַט אייער האַנשיטשאַק, ווי לעבט
מען דאָ און וואָס טוט זיך דאָ ביי אייך?

זי, ווי גאָלד... א סימפאטישע, א ריי-
ניקע, א געוויקסענע, מיט בלויזע אוי-
גען, מיט בלאַנדע האָר...
- קריץ געשוירען מסתמא?
- שטעלט זיך פאַר, אז א ברעקעל
נישט, איהר הערט?! דוקא געדיכטע,
לאַנגע האָר, פערפלאַכטען פון הינטען;
אָבער דאָס פאַסט זיך איהר אזוי!...
א סימפאטישע, א פאַ-
רווערקע, כמעט א דאָקטאָרקע, און
רעדט יודיש און הייסט גאַר גאַלדע -
און נישט געשוירען! דאָס איז עפעס
אזא שטיקאווע זאך! די מיידלעך האָ-
בען געברענגט פון אונדערדור, כאַטש
איין בליק אויף איהר וואַרפען, כאַטש
דורך דעם שליסלע-לאַך פון דער טיהר...
אָבער כיענקע האָט קיינעם נישט צוגע-
זאָגען, - מען זאל איהר, חלילה,
נישט שטערען... נישקשה, זי בלייבט
דאָך דאָ א היבשע צייט און מען וועט
איהר נאָך זעהן!...
פאַרנאָכט זענען אלע האַנשיטשקער
בחורים און מיידלעך געוועסען ביי רייזע
דער טענדלערקע אויפ'ן ברייטען גאַנץ
און אַרום גאַנץ און צווישען זיך אַלץ
גע'סידעט וועגען דער פאַרווערקע...
פליצלינג איז זי שוין דאָ צווישען זי,
מיט א ברייטען יודישען, גוטען-אווער...
זי האָט זיך שוין גוט אויסגעשלאָסען,
די בלאַנדע האָר צוגעקאָמט, זי בלויז
אויגען בלאַנקען, די ברעמען עטוואָס
צוגעשוואַרצט מיט אָנגעברענגטע שווע-
בעלעך, די ליפען אַפּיטלע צוגעפאַרבעט
און די באַקען א האַרעלע אָנשפּאַרישט
מיט פודרע, אַפּען-אָנגעטון אין א גאַנץ
אינפאַכע, ליכטע, רויטע בלוזקע און
- באַרוועס!... מיט אַמאָל פון זיך
אַראַפּגעוואַרפען דעם גרויסשטעטישען
לאַך און זיך געמאַכט פריי...
די גאַנצע קליינשטעטלעדיגע יוג-
וואַרג אַרום זענען געוואָרען פּערגאַסט;

ווען זיי זענען צוריקגעקומען, האָט
ר' אברהם געזאָגט:
- די דאַרפסט מיר גישט דערצעה-
נען אין וואָס פאַר אַ נויט די געפּינט
זיך איצט, ווייל איך ווייס אַלצרינג, און
עס דאַרף זיך גאַר נישט וואַנדערען,
ווען איך וועל דיר זאָגען, אז טאָקע צו-
ליב דעם האָב איך געמאַכט די נסיעה,
הער, איך האָב געזעהן אַ הלום, וועל-
כער האָט מיר געפּענט די אויגען אויף
אַלץ, וואָס די לעבסט איצט אָריבער,
אין האָב זיך באַלד פּערטיג געמאַכט
צו פּאַררען, ווייל איך האָב געוואוסט,
ווי גליקליך די וועלט זיין, מיך צו האָ-
בען ביי זיך, די גאַנצע נסיעה האָט
קום 12 שעה געדויערט. א העכערע
מאַכט האָט מיך אַהער געפּיהרט. זיי גע-
טרייסט, אַלץ וועט זיך ענדיגען צום
גוטען!
זונטאָג האָט ר' לייב געשיקט צום
גראַף אַ שליה און האָט איהם מודיע
געווען, אז ער וועט קומען צו איהם
דינסטאָג און דעמאָלט וועט זיך אויך
אנהויבען דער אונטערריכט. צוגלייך האָט
ער איהם אויך געלאָזען בעטען, אז ער
זאל צו דעם צוועק צוגרייטען א גע-
היימען צימער.
אין דעם בעשטימען טאָג, זענען די
ביידע רביים אַוועקגעפאַהרען צום גראַף
אין שלאָס. אָנגעקומען, האָט ר' לייב
באַלד פאַרגעשטעלט פאַר דעם גראַף
זיין חבּר ר' אברהם אַלס צוקונפטיגען
לעהרער. ר' אברהם האָט זיך פּערינגט
פאַר דעם גראַף און האָט געזאָגט: -
איהר מוזט מיר פּערצייגען, גראַף, ווען
איך וועל אייך נאָך אייניגע ווערטער
זאָגען, איידער מיר טרעטען צו צו דער
לעהרע פון דער הויכער וויסענשאַפֿט.
- דאָ נישט - האָט דער גראַף גע-
זאָגט - לאַמיר פריהער אַראַפּגעהן אין
צימער, וועלכען איך האָב צוגעגרייט
צו דעם צוועק אין די אונטערזאָרענישע
געוועלבען.
אין שטילשוויגעניש זענען זיי ביידע
אָוועק אין בית-מדרש.

גראַף ווייטער געזאָגט - אַריינפיהרען
אין דער וועלט פון די העכערע כוחות.
- אונזעגליך, דאָס איז אונזעגליך,
גראַף! - האָט דער דערשראָקענער רבי
פּראָטעסטירט - איך קען עס נישט!
און דיר אונזעגליך? שטאַלציר נישט
מיט קיינעם געשטענען.
- גיין, גיין, זאל דער גראַף מיר
נישט טיטען, עס איז אומזיסט, איך
פאַר נישט.
- די טאַרסט נישט? און פאַרוואָס?
ווער קען עס דיר נישט לאָזען, ווען די
זאָלט נאָר וועלען?
איהר מענט דאָך איינזעהן - האָט
דער דערשראָקענער רבי געזאָגט - מיט
וויפיל שווערקיטען עס איז פּערבונדען
דאָס בעטרייבען פון דער דאָזיגער חכמה
אפילו פאַר אונז יודען, און פּערט נאָך
פאַר אַ נישט-יודען!
- די וועסט וועדען מיין לעהרער!
האָט דער גראַף אין האַרבען טאָן גע-
זאָגט, - און עס וועט דיר נישט העל-
פען קיין תּירוץ!
- נאָכאַמאָל, גראַף, בעט איך אייך,
בעפרייט מיך פון דער פּאַרענדיג!
- די מוזט, איך וועל דיר צווינגען,
איך חיל'עס, און ווען איך וויל, מוזט
אויספיהרען מיין בעפעהל!
- רייך נישט מיין אָרץ, רבי, שוין
צו לאַנג שפּילסטו זיך מיט מיין געדולד,
איך בין אָנגעזעהן ביים קיינער - איך
אַליין בין אויך מעכטיג, ווען די זאָגסט
זיך אָפּ - שטעלסטו אין סגנה דיין לע-
בען און דאָס לעבען פון דייענע נאָהגע-
טע. איך וועל אָנווענדען אלע מיטלען,
כדי דך און דיינע קרובים שאַדען צו
טון; די ווייסט, איך קען עס טון, דע-
ריבער קלייב זיך אויס, וואָס די ווילסט
בעסער - מיך אויסלערנען קבלה אָדער -
אָדער - איז איהם דער רבי אַ-
ריינגעשלאָסן אין די ריי, און אַ קאַפּ
טער שווייס האָט בעדעקט זיין שטערן.
איך וועל טון, וואָס איך העלען בעפּוילט -
אָבער האָט געדולד, איך האָב אַ פּריינג, אַ
חבּר אין דער הויכער וויסענשאַפֿט,
דער רבי דאָן אברהם. ער לעבט אָבער
אין שפּאַניען, ווילט איהר אייך געדול-
דען מיין איך וועל איהם רופּען, כדי ער
זאל מיר העלפען אויספיהרען די דאָזי-
גע-
מעכטיגען! - פאַר מיר צו שווערע אויפ-
גאַבע.
- דאָס איז דיר הערליכע - האָט
דער גראַף אין אַ גוטמוטיגען טאָן גע-
זאָגט - איצטער קענטו געהן און
באַלד וועלען מיר זיך ווידער זעהן.
טיף פּערזונקען אין געדאַנקען איז
דער רבי אַוועק אַהיים, איז באַלד אַריין
צו זיך אין קאַמער און האָט לאַנג גע-
טראַכט מיטלען, וואָס ער זאל איצטער
טון? זאל ער באַמת'ן שרייבען צו זיין
חבּר אברהם? וואָס פאַר אַ מינע וועט
ער פּאַכען, ווען ער וועט קומען אַהער,
און זיך דערוויסען. אז מען האָט איהם
מטריח געווען, נאָר פּויל צו לערנען
קבלה, איינעם אַ נישט-יודען? אָדער
זאל ער נישט דעריפיהלען דעם בעפעהל
פון דעם גראַף? אָבער וואָס פאַר אַ
צרות זיין אַפּזאָג קאָן ברענגען פאַר
איהם און פאַר דער גאַנצער געמיינדע!
אַט אזוי האָט זיך דער רבי אַלץ אי-
בערגעלייגט ביז עס איז געוואָרען
אָווענט. דעמאָלט האָט ער זיך מיטאַמאָל
אויפּגעהוּבען און זיך גענומען איילען
צו געהן אין בית-מדרש, ווייל עס איז
געווען פּרייטאָג אָווענט און עס איז
געקומען די צייט מקבל שבת צו זיין,
אָבער פּלוצלינג איז אין צימער אַריי-
געקומען עמיק, איז צו איהם צוגעלאָ-
לאָפען, אומגעאַרמט און שלום געזאָגט.
דער רבי האָט גאַרנישט געוואָלט גלוי-
בען זיינע אויגען, ער האָט געקוקט איי-
מאָל און נאָכאַמאָל אויף דעם אָנגעקו-
מענעם גאַסט, און האָט זיך איבער-
צייגט, אז ער האָט קיין טעות נישט
געהאַט. פאַר איהם איז געשטאַנען
ר' דאָן אברהם פון סאַראַגאַסא.
- ווי קומסטו אַהער? וואָס פיהרט
דך צו מיר? די ביסט געקומען, פּונקט
ווי גערופּען! - אַט מיט די אלע שאַלות
האָט ר' לייב אָנגעהויבען, אָבער איצט
לאַמיר נישט רעדען וועגען דעם! - צו
דיין גאַט און נאָכדעם - צו דייענע פריינט
לאַמיר צופּרשט געהן מקבל שבת זיין
און דערנאָך וועסטו מיר אַלץ דערצעה-
לען.
מיט די ווערטער זענען זיי ביידע
אָוועק אין בית-מדרש.

די טרעפען און אַריין אין דעם צימער
אין אַ טיפען קעלער, וועלכער האָט
געהאַט אַנאַייגענטימליכען כאַראַקטער.
דער גראַף האָט זיך געגעבען אלע מיה,
אז דער צימער זאל אויסזעהן פייערליך
און הייליג. ער איז געווען פּעהאַנגען
אין דער לענג און אין דער ברייט מיט
שוואַרצע טון, און דורכדעם האָט ער
בעקומען עפעס אַ סודות'פּלען אויס-
זעהן, פּונקט אזוי ווי די תּורה, וועלכע
דאַרף אין איהם געלערנט ווערען. נאָר
איין זייטיגער לאַמפּ האָט געוואַרפען אַ
שוואַכען שיינ אויף די דריי געשטאַל-
און רוהיג, אזוי ווי פון קבר - אויפגע-
שטאַנענע מתים, זיי האָבען געשוויגען.
און אַ מורא'דיגע רהיגיטי האָט אויס-
געשפּרייט איהרע פּלינגען אזוי ווי אַ
שוואַרצער ראַב. עס האָט זיך נאָר גע-
הערט אַ שטילער אָטעמען.
ר' אברהם האָט אונטערבראַכען די
אומעטיגע שטיקייט און האָט געזאָגט:
- נאָר איין זאך וויל איך אייך זאָגען,
הער גראַף, די קבלה האָט איהרע וואַרע-
לען אין דעם אמת'ן גלויבען אין איין
הויכען איינציגען וועזען. זי קאָן נאָר
געהן טריט אין טריט מיט דער רעלי-
גיע, אָהן איהר האָט זי אָבער קיין קיום
נישט. און דעריבער בעשעפטיגען זיך
מיט דעד קבלה נאָר די גאַסטפאַרטיגע
וועלכע זענען אינגאַנצען ריין פון אלע
זינד. ווער עס וויל פריי און אומגע-
שטערט אויפדעקען דעם שליער פון די
סודות און בליקען אין דער צוקונפֿט,
דער מוז אויך קענען פריי, קלאָר און
אומבעטריבט קוקען אין זיין פּערגאַ-
גענהייט. קיין פּערברעכען דאַרף איהם
דערפון נישט פּערטרייבען. דערפאַר בע-
טראַכט זיך נאָך: האָט איהר קיין שולד
נישט אויף זיך. נאָר וואָס פּרעג איך
אייך דאָ? בלי שום ספק זענט איהר
ריין פון יעדער זינד!
- געוויס בין איך ריין, - האָט דער
גראַף אויסגערוסען.

די טרעפען און אַריין אין דעם צימער
אין אַ טיפען קעלער, וועלכער האָט
געהאַט אַנאַייגענטימליכען כאַראַקטער.
דער גראַף האָט זיך געגעבען אלע מיה,
אז דער צימער זאל אויסזעהן פייערליך
און הייליג. ער איז געווען פּעהאַנגען
אין דער לענג און אין דער ברייט מיט
שוואַרצע טון, און דורכדעם האָט ער
בעקומען עפעס אַ סודות'פּלען אויס-
זעהן, פּונקט אזוי ווי די תּורה, וועלכע
דאַרף אין איהם געלערנט ווערען. נאָר
איין זייטיגער לאַמפּ האָט געוואַרפען אַ
שוואַכען שיינ אויף די דריי געשטאַל-
און רוהיג, אזוי ווי פון קבר - אויפגע-
שטאַנענע מתים, זיי האָבען געשוויגען.
און אַ מורא'דיגע רהיגיטי האָט אויס-
געשפּרייט איהרע פּלינגען אזוי ווי אַ
שוואַרצער ראַב. עס האָט זיך נאָר גע-
הערט אַ שטילער אָטעמען.
ר' אברהם האָט אונטערבראַכען די
אומעטיגע שטיקייט און האָט געזאָגט:
- נאָר איין זאך וויל איך אייך זאָגען,
הער גראַף, די קבלה האָט איהרע וואַרע-
לען אין דעם אמת'ן גלויבען אין איין
הויכען איינציגען וועזען. זי קאָן נאָר
געהן טריט אין טריט מיט דער רעלי-
גיע, אָהן איהר האָט זי אָבער קיין קיום
נישט. און דעריבער בעשעפטיגען זיך
מיט דעד קבלה נאָר די גאַסטפאַרטיגע
וועלכע זענען אינגאַנצען ריין פון אלע
זינד. ווער עס וויל פריי און אומגע-
שטערט אויפדעקען דעם שליער פון די
סודות און בליקען אין דער צוקונפֿט,
דער מוז אויך קענען פריי, קלאָר און
אומבעטריבט קוקען אין זיין פּערגאַ-
גענהייט. קיין פּערברעכען דאַרף איהם
דערפון נישט פּערטרייבען. דערפאַר בע-
טראַכט זיך נאָך: האָט איהר קיין שולד
נישט אויף זיך. נאָר וואָס פּרעג איך
אייך דאָ? בלי שום ספק זענט איהר
ריין פון יעדער זינד!
- געוויס בין איך ריין, - האָט דער
גראַף אויסגערוסען.

גראַף ווייטער געזאָגט - אַריינפיהרען
אין דער וועלט פון די העכערע כוחות.
- אונזעגליך, דאָס איז אונזעגליך,
גראַף! - האָט דער דערשראָקענער רבי
פּראָטעסטירט - איך קען עס נישט!
און דיר אונזעגליך? שטאַלציר נישט
מיט קיינעם געשטענען.
- גיין, גיין, זאל דער גראַף מיר
נישט טיטען, עס איז אומזיסט, איך
פאַר נישט.
- די טאַרסט נישט? און פאַרוואָס?
ווער קען עס דיר נישט לאָזען, ווען די
זאָלט נאָר וועלען?
איהר מענט דאָך איינזעהן - האָט
דער דערשראָקענער רבי געזאָגט - מיט
וויפיל שווערקיטען עס איז פּערבונדען
דאָס בעטרייבען פון דער דאָזיגער חכמה
אפילו פאַר אונז יודען, און פּערט נאָך
פאַר אַ נישט-יודען!
- די וועסט וועדען מיין לעהרער!
האָט דער גראַף אין האַרבען טאָן גע-
זאָגט, - און עס וועט דיר נישט העל-
פען קיין תּירוץ!
- נאָכאַמאָל, גראַף, בעט איך אייך,
בעפרייט מיך פון דער פּאַרענדיג!
- די מוזט, איך וועל דיר צווינגען,
איך חיל'עס, און ווען איך וויל, מוזט
אויספיהרען מיין בעפעהל!
- רייך נישט מיין אָרץ, רבי, שוין
צו לאַנג שפּילסטו זיך מיט מיין געדולד,
איך בין אָנגעזעהן ביים קיינער - איך
אַליין בין אויך מעכטיג, ווען די זאָגסט
זיך אָפּ - שטעלסטו אין סגנה דיין לע-
בען און דאָס לעבען פון דייענע נאָהגע-
טע. איך וועל אָנווענדען אלע מיטלען,
כדי דך און דיינע קרובים שאַדען צו
טון; די ווייסט, איך קען עס טון, דע-
ריבער קלייב זיך אויס, וואָס די ווילסט
בעסער - מיך אויסלערנען קבלה אָדער -
אָדער - איז איהם דער רבי אַ-
ריינגעשלאָסן אין די ריי, און אַ קאַפּ
טער שווייס האָט בעדעקט זיין שטערן.
איך וועל טון, וואָס איך העלען בעפּוילט -
אָבער האָט געדולד, איך האָב אַ פּריינג, אַ
חבּר אין דער הויכער וויסענשאַפֿט,
דער רבי דאָן אברהם. ער לעבט אָבער
אין שפּאַניען, ווילט איהר אייך געדול-
דען מיין איך וועל איהם רופּען, כדי ער
זאל מיר העלפען אויספיהרען די דאָזי-
גע-
מעכטיגען! - פאַר מיר צו שווערע אויפ-
גאַבע.
- דאָס איז דיר הערליכע - האָט
דער גראַף אין אַ גוטמוטיגען טאָן גע-
זאָגט - איצטער קענטו געהן און
באַלד וועלען מיר זיך ווידער זעהן.
טיף פּערזונקען אין געדאַנקען איז
דער רבי אַוועק אַהיים, איז באַלד אַריין
צו זיך אין קאַמער און האָט לאַנג גע-
טראַכט מיטלען, וואָס ער זאל איצטער
טון? זאל ער באַמת'ן שרייבען צו זיין
חבּר אברהם? וואָס פאַר אַ מינע וועט
ער פּאַכען, ווען ער וועט קומען אַהער,
און זיך דערוויסען. אז מען האָט איהם
מטריח געווען, נאָר פּויל צו לערנען
קבלה, איינעם אַ נישט-יודען? אָדער
זאל ער נישט דעריפיהלען דעם בעפעהל
פון דעם גראַף? אָבער וואָס פאַר אַ
צרות זיין אַפּזאָג קאָן ברענגען פאַר
איהם און פאַר דער גאַנצער געמיינדע!
אַט אזוי האָט זיך דער רבי אַלץ אי-
בערגעלייגט ביז עס איז געוואָרען
אָווענט. דעמאָלט האָט ער זיך מיטאַמאָל
אויפּגעהוּבען און זיך גענומען איילען
צו געהן אין בית-מדרש, ווייל עס איז
געווען פּרייטאָג אָווענט און עס איז
געקומען די צייט מקבל שבת צו זיין,
אָבער פּלוצלינג איז אין צימער אַריי-
געקומען עמיק, איז צו איהם צוגעלאָ-
לאָפען, אומגעאַרמט און שלום געזאָגט.
דער רבי האָט גאַרנישט געוואָלט גלוי-
בען זיינע אויגען, ער האָט געקוקט איי-
מאָל און נאָכאַמאָל אויף דעם אָנגעקו-
מענעם גאַסט, און האָט זיך איבער-
צייגט, אז ער האָט קיין טעות נישט
געהאַט. פאַר איהם איז געשטאַנען
ר' דאָן אברהם פון סאַראַגאַסא.
- ווי קומסטו אַהער? וואָס פיהרט
דך צו מיר? די ביסט געקומען, פּונקט
ווי גערופּען! - אַט מיט די אלע שאַלות
האָט ר' לייב אָנגעהויבען, אָבער איצט
לאַמיר נישט רעדען וועגען דעם! - צו
דיין גאַט און נאָכדעם - צו דייענע פריינט
לאַמיר צופּרשט געהן מקבל שבת זיין
און דערנאָך וועסטו מיר אַלץ דערצעה-
לען.
מיט די ווערטער זענען זיי ביידע
אָוועק אין בית-מדרש.

אין די ציין פון טיגער.

סענסאציאנעלער ראמאן

פון מאָריס לעבלאָן

נישט בלויז דערפאר, הער פרעפעקט, די סיבה דערפון איז געווען קודם פל, וואָס איך האָב ענטדעקט אַ פערזאָן, וואָס איז בעגאנגען אַ געוויסע גרויסע גנבה, וואָס איז אויסגעפיהרט גע- וואָרען ביי גאַנץ אומגעווענהליכע בעדינגונגען. מחמת דער גע- ליטענער איז אין דעם פאל געווען טאָקי קאַזמאָ מאָרינגאָטאָן, האָט ער פון דעמאָלט אָן בעקומען אונגעוועהערען צוטרוי צו מיר און צו מיינע דעטעקטיווישע פעהיגקייטען. פון דאָנען האָט זיך אויך גענומען אונזער שפעטערדיגע פריינטשאַפט. ער פלעגט מיר אָפט זאָגען: פערענאָ, שווער מיר, אַז אויב מ'וועט מיך דערמאָרדען, וועסטו זיך פאַר מיר נאָכ זיין! ער האָט אודאי געמוזט האָבען אַ פאַרגעפיהל, אַז ער וועט נישט שטאַרבען מיט מיט אַ נאַטירליכען טויט.

דער פאַרגעפיהל איז אָבער נישט מקיים געוואָרען - האָט דער פרעפעקט געזאָגט.

איהר האָט אַ טעות, הער פרעפעקט.

וואָס הייסט אַ טעות? וואָס רעדט איהר? איהר מיינט,

אַז קאַזמאָ מאָרינגאָטאָן...

איך מיין, אַז קאַזמאָ מאָרינגאָטאָן איז נישט געשטאַרבען פון אַ שלעכט אַרויסקגעפיהרטער איינשפריצונג, נאָר ס'איז גע- שעהן אַזוי, ווי ער האָט פאַרויס געפיהלט: ער איז געשטאַרבען מיט אַ געצוואונגענעם טויט.

אויף וואָס שטיצט איהר אייער השערה? זענט איהר דען געווען ביי זיין טויט?

איך בין גראָד נישט געווען דערביי, און איך בין זיך מודה, אַז פערבייפיהרענדיג פאַרזי, האָב איך אינגאנצען נישט געוואוסט, וועגען דעם טראַגישען פאַרפאַל. ערשט איהר, הער פרעפעקט, האָט מיר וועגען דעם מודיע געווען.

אויב אַזוי, ווייסט איהר דאָך נישט מעהר וויפיל מיר וויי- טען, און איהר מוזט זיך דערביי בענגיגענען מיט דעם דאָך- טאָרס אָפטייעלע בעשטייגונג.

ליידער, הער פרעפעקט, ווייזט זיך מיר אויס די דאָזי- גע בעשטייגונג פאַר גאָר נישט בעפרידיגענד.

אָבער מיט וואָסער רעכט וואָרפט איהר אַזאַ בעשולדי- גונג? ס'אַרע בעווייזען האָט איהר דערזיף?

דער בעסטער בעווייזע זענען אייערע ווערטער, הער פרעפעקט. איהר האָט מיר פריהער געזאָגט, אַז קאַזמאָ מאָרינגאָ- טאָן האָט זיך פערנומען מיט מעדיצין, און מיט ערפאַלד דערביי געאַרבייט. דערנאָך - שפעטער איז ער געשטאַרבען צוליב אַ שלעכט-געמאַכטער איינשפריצונג. איהר וועט מיר אַזאַ דערליי- בען צו לענקען אייער אויפמערקזאַמקייט דערזיף, אַז אַזאַ איינער, וואָס קאָן גוט מעדיצין, בעניצט זיך, ביי מאַכען איינשפריצונגען פערשידענע אַנטיסעפטישע מיטלען, און ער וואָלט פשוט נישט געווען בפּאָח צו מאַכען אַנאיינשפריצונג, וואָס זאָל ברענגען דעם טויט.

איז בכך? - זאָג איך, בכך, אַז דער דאָקטאָר האָט, אַרויסגעבענדיג די בעשטייגונג, געטון, ווי עס ווערט געוועהנליך געטון, אָהן דעם - פריהער צו אויספאַרשען די דירעקטע סיבה פון טויט.

הער אַרוואַקאָט, - האָט זיך פערענע געווענדט צום רעזונטלע- פערט - צי האָט איהר נישט בעמערקט עפּיס מחוץ לדרך הטבע, ווען מ'האָט אייך געשיקט רופען צו מאָרינגאָטאָנען?

מחוץ לדרך הטבע? אויסגעווענהליכעס? דאָס מיר, אַז גאַרנישט! מאָרינגאָטאָן איז שוין נישט געווען בייס זינען, ווען איך בין צו איהם אָנגעקומען.

דאָס אַליין איז שוין אויסטערליש, אַז אַנאיינשפריצונג, עס מעג זיין די ערגסטע, זאָל מיט אַזאַ שנעליגקייט חירקען?!

האָט ער נישט געליטען קיין יסורים? מיר דאָס זיך, אַז נישט... כאָטש ס'קאָן זיין... מעגליך... אויפ'ן פנים האָט ער געהאַט עפּיס ברוינע פלעקען, וועלכע איך האָב פריהער נישט בעמערקט...

ברוינע פלעקען? דאָס וואָלט בעשטעטיגט מיינע השערות! קאזמא מאָרינגאָטאָן איז געשטאַרבען פון פערזיפּטונג... אָבער אויף וואָס פאַר אַנאָמאָן? - האָט דער פרעפעקט אויפגעזעט אויסגערויפּען.

פשוט! דורך דעם, וואָס פריהער איז אַריינגעגאַסען גע- וואָרען סס אין דעם שפריצער, אָדער דורכ'ן צומישען סס אין דער רפואה גופא, מיט וועלכער די איינשפריצונגען זענען גע- מאַכט געוואָרען.

קליינער פעליעטאָן

דאָס קוש-פראַבלעם

שוין פון כמה וכמה יאָהרען ווי איך האָב געוואָרפּען אַנאָמאָן אויפ'ן אַל- טען מנהג וואָס מ'רופט עס קוש'ן (ישקני בלע'ו...)

ווען איך בין נאָך אין חדר געגאַנגען און דער רבי האָט מיט מיר אין חומש געלערנט ווי אַזוי לבן האָט גע- קושט יעקב'ן, איז מיר באַלד איינגע- פאלען, אַז דאָ מוז עפעס זיין אַ שוויג- דעל... און אַז עשו האָט יעקב'ן גע- קושט, איז ביי מיר ווידער אויסגעקו- מען, אַז דאָס איז געווען מיט פאַלש- קייט...

און די היפּט-שנאה האָט זיך ביי מיר גענומען צו דעם דאָזיגען מנהג, ווען איך בין נאָך אַ קליין יונגעל גע- ווען און מיינ טאַטע האָט מיר געצוואונ- גען צו קושען די רוט, מיט וועלכער ער האָט מיך געשמיטען...

און פונדענסטמאַל אָן, - קאָן איך אייך זאָגען - ווען איך דערזעה ווי צוויי קושען זיך, מיינ איך, אַז איינער איז די רוט און דער צווייטער איז דער געשמייטער... און הלמאי זאָל איך זאָגען, ווען איך זעה אפּילה, ווי אַ חתן קושט אויף אַ גאַנץ פּשר'ן אָפּן זיין

דער דאָקטאָר האָלט דאָך, פונדעסטווענען, בעמערקט אַזאַ אומגאַרמאַלע דערשיינונג! - האָט דער פרעפעקט געטענה'ט. - הער אַרוואַקאָט, צי האָט איהר נישט אַמאָל אויסגע- זאָגט געמאַכט דעם דאָקטאָר אויף די פלעקען, וואָס איהר זאָגט? - איך האָב יאָ געמאַכט אויפמערקזאַם, אָבער דער דאָך- טאָר האָט דערצו נישט צוגעגעבען קיין שום בעדייטונג.

איז עס געווען זיין שטאַם-דאָקטאָר? ניין, מאָרינגאָטאָן'ס שטאַם-דאָקטאָר איז געווען מייך פריינד, דאָקטאָר פּוילאַ, וועלכער איז גראָד דאָן אַליין קראַנק געוואָרען. דער דאָקטאָר, וואָס איך האָב ביי איהם געטראַפּען איז מיר געווען אויפגעקאָנט.

אַס איז זיין נאָמען און אַדרעס: „ד'ר בעלזאווער, אָס- טאָרג גאַס, נומער 14. - האָט דער פרעפעקט געזאָגט.

איהר האָט אפּשור אַ בוך מיט אַ רשימה פון דאָקטאָריים - האָט פערענאָ אַ פרעג געטון.

(פאַרטזעצונג קומט)

גאַנץ וואַכעדיגען כאַראַקטער. אויפ'ן סמך פון דער מיינונג האָט שוין גע- מאַכט אַ גוטע התחלה דער ווילנער שול-קראַטאָריום און האָט אָפּגעדרוקט אין דאָרטיגען „דזשעניק ארושזאַנדאָווי" אַ מין קול קורא צו די שילער, צו פער- מיידען דעם דאָזיגען מנהג, ווייל דאָס איז עלול איבערצוטראַגען אַנשטעקנדע קראַנקהייטען...

און פאַר אַזאַ אויפּטו איז דער חיל- נער שול-קראַטאָריום ווערט (איהר זאָלט נאָר נישט לאַכען) אַ קוש אין האַנד... און אַז איך האָלט ביים רעדען ווע- נען דעם מין קושען, האָב איך זיך דערמאָנט, ווי אין אַמאָליגע יאָהרען בין איך געווען צווישען חברה יונגוואָרג, האָט מען געשפּילט אין „אַנקעטעס" און צווישען אַנדערע האָט מען געמאַכט אַנאיינשפריצונג, וואָס איז אַזוינס אַ קוש? האָט איינער אַזוי געענטפערט:

גנב'נען אַ קוש - איז אַ שכל' גדול... קויפען אַ קוש - איז אַ גאַר-יש- קייט,

קושען אַנאָפּטעס מוהמע - איז אַנאָפּ- קומעניש,

קושען אַ רייכע טאַנטע - איז גע- שפּט,

קושען אַ שוויגער-איז מערטיערטום,

קושען אַנאיינשפריצונג פרוי - אַ טרויערי- גע פליכט.

קושען יענעם פרוי אַ - - - - -

דאָ זענען אַלע אַרויס מיט אַזאַ היל- כיגען געלעכטער, אַז עס האָט איהם שוין אָפּגענומען דאָס לשון מעהר צו רעדען... **שר של אש.**

פּוה, איז דאָס ביי מיר אויך נישט מעהר, ווי ער קושט די רוט, מיט וועלכער ער איז שוין, אָדער וועט שפּעטער געשמי- טען ווערען... צום ערגסטען - מוז איך אייך זאָ- גען - ווירקט אויף מיר, ווען איך זעה ווי די היינטיגע עלעגאַנטען דריקען אויס זייערע עלעגאַנטקייט קושענדיג די הענד - די דאַמען, און דער עלטם קושער'ס זענען שוין אַזוי צוגעוואוינט צום קושען, אַז עס זעהט שוין אויס ווי אויטאָמאַטש בויגט זיך דער הער צו דער דאַמע, אין אויטאָמאַטיש הייבט זיך דאָס אויסגעצוואָנגענע הענטלע פון דער דאַמע צום קושער... ווי זי וואָלט נאָר אַנדערש נישט געוואוינט געווען... איך טעל מיר פאַר, אַז די „עלעקטרי- שע גולמ'ס" וואָס דער ניו-יאָרקער אינ- זשיניער האָט איצט ערפינדען, וועלען אויך מיט אַזאַ התמדה און פינקטליכקייט קושען...

אמת טאָקע, אַז צוליב'ן קושען אין די הענד איז פון היגייענישען שטאַנד- פונקט די וועלט ניצול געוואָרען פון אַ סך פּרענויה'ן, קודם פּל זענען די וויי- בער-דאַמען אָפּגעווישט נישט אימגאנצען מיט בלאַטיגע הענד, די מענער ווידער האַלטען זיך אויך אויבערפּעלליך אַ ביסעל זויבערער... אָבער סוף-כל-סוף איז די וועלט גאָקומען צו דער איבערציי- גונג, אַז דאָס איז נישט קיין פּראַקטי- שער מנהג, ווייל נאָר אין געצייילטע פּאַלען איז דאָס קושען זיך אַנאמאָלער אויסדרוק פון נאָהנטע האַרציגע בעציי- הונגען, מצהרסטענטיילס סראַגט עס אַ

אנאָרי-ישראל וויין.

אַנאָמאָריקאָנער „יאָהודי" האָט בע- זוכט צפת און האָט דאָרט בעדאַרפּט איבערנעמען. דער בעל-אכסניא האָט באַלד בעמערקט, אַז ער האָט דאָ צו טון נישט מיט קיין גרויסען לַמָּדון און האָט זיך דערמיט געוואָלט בענוצען אַרויסצוציען אַ פאַר עקסטערע דאָלאַר. - ווייסט איהר, מיטער, זאָגט דער יוד - ווער עס איז געשלאָפען אין דעם צימער, וואו איהר וועט היינט שלאָפען? - ווער? - דער אר"י הקדוש. פון דעמאָל אָן איז דאָרט נאָך קיינער נישט געשלאָפען. - און ווען איז דאָרט דער דאָזיגער אר"י געשלאָפען? - פּרענט דער אַמע- ריקאַנער.

אין 17-טען יאָהרהונדערט.

המם - פּערקרימט זיך דער אַמע- ריקאַנער - נאָר מילא... אָבער הערט: לאַזט כאָטש דאָס צימער גוט אויסמאַל- טערען.

געניאַלע ווערטלעך.

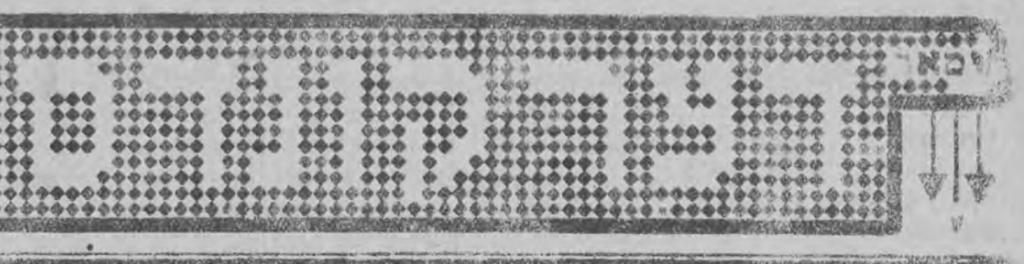
ליבע איז ווי אַ פאַר לאַקיערקעס: עס איז שוין, אָבער עס פּלאַצט באַלד. - אַ פּרהייראַטער מאַן איז ווי אַ פּליג, וואָס איז אַריינגעפאַלען אין האַ- ניג: עס איז איהר זיס, און זי וויל פאַרש אַרויס...

„אויף אויף, אַ"י.

אַ גרויסער צדיק האָט מיטגענומען זיין יונגעלע אין מקוה אַריין כדי איהם מחוץ צו זיין מיט מצות. דעם יונגעלע איז אין מקוה קאַלט געווען און ער האָט נעבען כסדר גע- שריען: אוי אוי! קוים ער איז אַרויס פון דער מקוה און אָנגעהויבען אָנטון דאָס העמד, האָט ער זיך נאָר מחיה געווען און געזאָגט: אַה, אַה, אַה! און דאָ זאָגט איהם דער צדיק: - זעהסט דאָס איז דער חילוק צווי- שען אַ קאַלטער מקוה און אַנ'עבירה, ביי אַ קאַלטער מקוה זאָגט מען צו- ערשט „אוי", דערנאָך: „אַה" ביי אַ עבירה רחמנא לצלן, זאָגט מען צוערשט „אַה" און דערנאָך „אוי".

זכות אבות

דעם קיילאָויער צדיק האָט מען אַמאָל דערזעהלס פון אַ יונגעמאַן, אַז ער געהט אין שעלקעס און נישט אין אַ פּאַסיק! דער רבי האָט איהם טאָקי באַלד געשיקט רופען און איהם גוט אויסגע- מוסר'ט. - וואָס אָבער זאָל איך טון - טענה'ט נעבען דער חוטא, - אַז אָהן שעלקעס האַלטען זיך מיר נישט די הויזען. - נאָרישע תירוצים - ווערט דער צדיק בייו. - למאי האַלטען זיך ביי מיר די הויזען מיט אַ פּאַסיק! - נאָ, רבי לעבען - ענטפערט דער יונגעמאַן - ווען איך זאָל האָבען איי- ער זכות אבות, וואָלט זיך ביי מיר אויך געהאַלטען מיט'ן פּאַסיק...

וואו מען פערלירט דאָרט דאָרף מען זוכען.

אַ יונגעמאַן, וועלכער האָט געדענט אין דער אַרמעע און אַנטויל גענומען אין דער לעצטער וועלט-מלחמה און צוריקגעקומען אַהיים אַ בעל-מום אויף איין פּוס, האָט געמאַכט אַ לעבען פון דעם, וואָס ער פלעגט פשוט אומגען איבער די הייזער און בעטען נדבות. און אַט קלאַפּט אָן דער פּערקריפּעלער זעלנער אין אַ טיר פון אַ פּערמאַכטער הויז. פון אינעווייניג פּרענט אַ פרוי, די ווירטען פון הויז: - ווער איז דאָס? - איך בין אַ סאָלדאַט פון דער רוי- טישער אַרמעע! - ענטפערט דער יונ- גערמאַן דרויסען, אויף דער צווייטער ווייט טיר.

דאָס עפעלע.

מיין ווייב ליינעט די ביבעל פון אדם און חוה מיט דער שלאָנג מיט'ן פּפּעלע, און ווען זי קומט צו די קללות, וואָס אַלע האָבען אַריינגעכאַפּט דורך דעם איינעם צעלע - בעווייזען זיך איהר אַזש טרערען אין די אויגען. - עס איז נאָר נישט צו פּערשטעהן - זאָגט זי מיט טרעהרען אין די אוי- גען - וועגען איין עפעלע אַזוי פיל קללות! וויפיל קאַסט דען אַ גאַנץ קילא עפעלע!

ער וועט פערלירען.

שמערה קישקע איז געקומען צום דאָקטאָר מיט אַ קראַנקער פּוס. דער דאָקטאָר האָט בעטראַכט די פּוס און האָט זיך צושריען: סטייטש, אַזאַ שמו- ציגע פּוס? ווי וואָסט מען זיך נישט אָפּ די פּוס איידער מען געהט צו אַ דאָך- מיט מעהר בלאָטע איז נישטאָ אויף דער וועלט!

דאָס עפעלע.

מיין ווייב ליינעט די ביבעל פון אדם און חוה מיט דער שלאָנג מיט'ן פּפּעלע, און ווען זי קומט צו די קללות, וואָס אַלע האָבען אַריינגעכאַפּט דורך דעם איינעם צעלע - בעווייזען זיך איהר אַזש טרערען אין די אויגען. - עס איז נאָר נישט צו פּערשטעהן - זאָגט זי מיט טרעהרען אין די אוי- גען - וועגען איין עפעלע אַזוי פיל קללות! וויפיל קאַסט דען אַ גאַנץ קילא עפעלע!

CORSO זום ערשטען מאל אין לאדזן היינט און פאלג טעג
LUCIAN ALBERTINI דער קעניג פון אקראבאטען
 אין דער נייעסטער פראדוקציע א. נ.
ער אפאשעז = קעניג
 סענסאציונעלע דעמאנסטראציען - דראמע אין 10 אקטען.

ODEON נייעסטער פילם פון סאווי פראדוקציע Sowkino
דער רויבער ארסעז
 (סאוויקאווער לעגענדע)
 לעבענס-דראמע אין 10 אקטען אין דער הויפטראלע K. Andronikow
 פרעכטיגע קאמפאזיציע, אינטערעסאנטע אקציע!
 דער פילם ווערט אילוסטרירט מיט געזאנג פון כאר "Harmonja" - 10 פערוואן.

רעווי-טעאטער היינט ווידערהאלונג פון דער פדעמיערע!
NOWOSCI פילם פון דער בעוואוסטער אויספיהרער פון כאראקטעריסטישע טיפען
לאנגזאם רעזולטאט אין פראגראם: באלעט פאר LEWI-DOR וועלען
FELLINI KONIUSZYŃSKIEJ - ווי אויך דעם - אויטא-הומאריסט
Iwasiew Woroncowicz בעוואוסטער אפערעטען-דויעט. **FELIKS AMORS** ווירטואז אויף אריגינעלע אינסטרומענטען. **TRIO BASSIS** געהיימינישען פון פאקירען.

"אדט" און "אדט" צו פערשפרייטען מלאכה
 און ער-ארבייט צווישען יודען און נאכערע
27 וואלשטאנסקא 27
 ונאכט 27/11 ד. י. הויבן זיך אן די איינשריטונגען אויף דעם ניו-ערעקטן קורס פון סאפארי.
 פערשפרייטען קען מען זיך ביז דאגערשאט דעם ערשטען דעצעמבער ד. י. 577
 אויסגעדעם וועט נעקענט א נייער קורס פאר האנט-האפטערע מיט פארגעדע פראגראם: מערעוועט,
 פרעזול-ארבעט, העל-ארבעט, דראט-ארבעט, פארבן און טושן, אלע מעכניק פון היינט האפט
 פולאר, סאלדאט, רישעליע, סאנאגראמען, קאלורעט ארבעט און פילע, נאדל-מאלערע, טייל-ארבעט,
 און אפליקאציע, ניפוי, יאפאנישער-האפט, בינעווישער-האפט, נאדל-האפט, פלאסטישער-האפט
 באטוק, קוילעס, טעפן און נאכעלן. פאר דער דאוונער אפטיילונג און אנאנאנאנע געווארן א.
 ערשטקלאסע לערערן, וועט האטן געענדיגט און אויסגאנג און אקראבאטע פאר קונסט-האפטערע.

טריקאטאזשען סוויטערס
 נעהם איך אן צו ניהען אויף אפערלאק-מאשין מיט
 שעהנע אויספערטיגונג צו ביליגע פרייען.
פרייע, פיעטריקאווער 16.
טאמבאריד-אנשטאלט
 ד. קאהאנע, לאדז, קילינסקי 64
 נעהט אן אפערליי ארבייטען ווי:
 דאמען-קאנפעקציע, פארטייערן, דעקענאזיו
 דעיעלע אויספירונג! ביליגע פרייען!

קאנצערט-דירעקציע: אלפרעד שטרויך
 טעלעפאן 13-84
זאל פילהארמאניע
 מיטוואך, דעם 30-טען נאך, 1927, 8.30 אָוענד
 נור איין אָוענד פון
בעריהמטען וויענער באַלעט
Bodenwieser
 - אונטער דעם טיטעל:
בעפרייטע נאָקעט - שעהנקייט
 אויסגעפיהרט פון גאנצען אַנסאמבל.

דאנקוואנג
 דעם בעקאנטען ספעציאליסט מיט 20-יעהריגע פראקטיק דורך
דאפאפארט, וועלכער האט זיך געפענט אין לאדז א פיליע, דריק איך
 אויס מיין בעסטען דאנק ווייל איך בין גערעפערט געווארען פון א ברוך,
 אויף וועס כ'האב געליטען 10 יאהר און א דאנק איהם בין איך אויסגעוועלט
 געווארען דורך דעם הייל-באנדזש לויט זיין מעטאדע. יעדער זאל אזוי גע-
 האלפען ווערן, ווי איך בין געהאלפען געווארען פון זיין האנד, אזוי אז
 איך קען איהם פאר יעדען רעקאמענדירען.
 מיט אַכטונג:
מדכי פרעסמאן אין לאנאוויטש. 22/11 1927

Dr. med. L. Pikielny
 ספעציאל-ארגע פאר
 רען, בלאטען און הארן-
 קראנקהייטען
Nawrot 8
 telefon 19-90.
 טעלעפאן פון 7-4 און נאכער

א קירושנער
 געוועלען אויף גוטע
 בערינגונגען ווערט געזוכט
 פון זאפארט 089
 ווסכאדניא 54 ביי
 י. פשעד בארסקי.
א האנד - ניהער
 אויך א שטיק-ארבייטער
 און א וועסטען-נייער צו
 מענער בעשעלט ווערען
 981 פון זאפארט געזוכט ביי
 סומרי, נאר טאג טאג 31.

דאנערשטאג, ד. 1. דעז. 1927, 8.30 אָוענד
8-טער אבאנאמענט
מייסטער-קאנצערט
ERIKA MORINI
 געוואלע פידעל-שפילערין.
 ביים פארטעפאן: **Nikolas SCHWALB**
 ביליגען שוין צו בעקומען אין דער פולהארמאניע קאסע טעג-
 לוך פון העל 11 בון 2 ווי אויך פון 4 בון 7 און אווער.

Specialista dla przepukliny
Wynalazca patent. bandazy
 מיט 20-יעהריגע פראקטיק בעקאנטער ספעציאליסט דאפאפארט האט ער
 א פיליאלע אין לאדז און נעהט אן לעדערע אויף פערשורענע גערעכעלעכקייטען
 און קערפער-פערקומענען (ווי 1) לייכטען-ברוכען, האט פאלען ארען
 און בוס (איינער-בשעל) נאכער-ברוכען, בויך-ברוכען, גענער-סומער-ברוכען,
 אויך נאך-שטיינער, הענג-בויך, א.א.וו. ס'הערט נעהטלעס מוט די נייעסטע
 ספעציאל-היל-באנדזשען פון אמענער ערפינדונג, וועט און געווארען אָנער-
 קענט דורך סעהרעגע פראפעסארען (2) פערקומעט פלייצעם (הוי-
 קער) ערהאנגען, טעשואלענע פיל, העלפט דעם קראנקען מוט די נייעסטע
 היל-אפאראטען. בעשענען אויך מוט א נאך-רענעם מצד אל-
 ווי, רעפאפאפארט נעהט אויף לעדערע ביי
גרינבוים, זגערושער 17 №
 טעלעפאן 66-08
 אויף פערלענג פון קראנקע בענוד און דער העם און אין שטייטל. | אַינבעט ווערקסטעל.

Dr. med. JULIUSZ BAUM
 אקופערע און פרויען-קראנקע.
58 צענטלניא 58
 טעלעפאן 63-85
 נעהט אן פון 3-5 נאכט.
 און קליניק אראפא 10
 פון 11,30 בון 1,30 נאכטאג

א אבער-לאק
 3 פעדימדיגע זיגערס אין
 בעסטען צושטאנד אין פרייע-
 ווירדיג צו פערקויפען. עס
 קען זיך אויך ווענדען א
 קוואליפיקירטער נייער. צו
 ערפאהרען אין אדמ. 129

קעמטען-שלייכער
קארל 5, טעל. 31-65
 נעמט אן בוימוואל און וואל-קעסטען צו שערען און שליכטען. פאר שנעלע און
 רעיעלער אויספיהרונג ווערט געקאנטירט. 521

Dr. med. STUPEL
Szkolna 12
 אקופערע פאר היינט, דאך
 און טענאנע קראנקהייטען
 און רע-ווערע, רע-ווערע-
 ערשטע-טעראיע.
 יעמט אן פון 12-3 נאכט און
 פון 9-6 און נאכער.

א לעהדער
 מיט רעגירונג-רעכט, וועל-
 כער פערבייט שול-צוואנג
 ערטיילט לעקציעס צו בילי-
 גע פרייען פאר שילדער מיט
 שוואכען פארטריט פון
 פאלקס-שולען און גימנאז-
 יעס, אויך לעקציעס פאר
 דערוואקסענע: פויליש,
 דייטש, פראנצויזיש, מאַטע-
 מאטיק און בוכהאלטעריע.
 שיק, שול, יאקובע 12. אין
 דער אפיציעל 1. שטאק, 189

איך פערקויף אלע סחורות
 איצט אהן אויסגאס אין דער צייט פון
 דער ליקוידאציע פון געשעפט פערט-
 קאווער 100 פון 25% בון 50%
 ביליגער. איהר קענט איך איבערצייגען.
JULIUS ROZNER, PIOTRKOWSKA 100.

שוין אנגעקומען
באמען
שוועדע קאלאשן
 שוועדישע טרעמארן פון 650 אן א פאר.
ה. שיינפיןקעל 44 פעטריקאווער 44

געטרעם
 (אויבערשרימק)
 אין א גרויסען אויסוואל ביי
אבדאמאויטש
 לאדז, פאררושעטשנא 15.

8-ונג קראוואטען
 פאר לאדז און פראווינג!
 אויך פאר רייענענער פון
 גאליציען, פויען און קרעטען
 כ'בעזיק שטענע א גרויסען
 אויסוואל פון קראוואטען
 ביליג צו קאנקורענץ פרייען
 פערטרעטער ווערען געזוכט
Wurcel Wolborska 36.

פאטענטירטע
 קנייען, רוייען צו איי-
 הען, אויווענס, שופלעס,
 קויבער צו קויהלען,
 פאמעליעס, מעמא-
 פארען אין בוי-בעשלאג
 עמפעהלען
Zakłady Przemysłowe
BRONISŁAW GRABSKI
Łódź Zakątna 61 tel. 38-53

וויכטיג פאר דאמען-מאגאזינערס!
 עס ווערט איבערגעדראקט אלטע פלוש, קאמיק, סאמעט און ווענדור
 שופאן-מאגאזינען אויף די נייעסטע מוסטערן, אויך ווערט אָנגענומען פערשידע-
 נע סחורות צו פליסירען און צו דעקאטעוירען פעטריקאווער 21, אין 2-טן הויף.

SKLEP
 narożny z dużą wy-
 stawą z pokojem i
 kuchnią, nadający
 się na każdy interes
 w dobrym punkcie
 Wiadomość w adm.

עס ווערט געזוכט
אשטוב מיט קוד
 צו דינגען אדער צו טוישען
 צו ערפאהרען ביי
 נ. קופער, ווסכאדניע 19
 מקלערס געווינשען. 929

"MEDA" אויף 86 קילינסקי 86
 מעך איך דערמיט בעקאנט, אז ביי וויינאכטען גיב איך צו יעדע
 6 שטיק פאטאגראפיעס א רעמושירט פארטרעט 30x40 גרויס
נאר פאר 10 זל.
 אויסגעפערטיגט פון אויסלענדישע מאלער.
Pierwszy Polski Zakład Fotograf. i Pracownia Portretów
"MEDA" Łódź, Kilińskiego 86.

שער-זנע-דאמע!
 שערט זיך און קעמט זיך נאך אין דעם רענאמירטען דאמען-סאלאן פון
FUKS, Konstanynowska 26 (w podwórzu)
 וואסער-אנדלעציע, פארבען פון האר אויף אלע קאלירען מיט אריגינעלער
 l'oreal Henne אויסגעצייכענטער מאניקור, צוגעגליכע פרייען!
 אכטונג: דער סאלאן איז איינגעפארענט לויט די נייעסטע היגיע. און סעכט. פאדערינגען.

CASINO

היינט אימפאנידענדע פרעמיערע אויפ'ן גרונד פון לאדזער לעבען !!! פוילישער ארציפילם - נייט דער נעניאלער - פון דער ראוורטע נאבעל-פרעמיע

ZIEMIA OBIEGANA

רעזענירע דורך דיר. Aleksander Hertz און אינזש. Zbigniew Gniazdowski. אויפגעהע לויטונג. Mieczyslaw Krawicz. היילי-רעזעי. St. Szebek. R. JUNOSZA STEPOWSKI JADWIGA SMOSARSKA - אין די - הויפט-ראלען: A.A. ST. GRUSZCZYŃSKI

מענין אויסגעפיהרט דורך Koszutski Girls פון דער ווידעווער מאנופעקטור און אין די פראייניגע אינדוסטריע-ווערקסטען פון שייבלער און גראהמאן.

גור אין קינא-טעאטער Grand-Kino דער ראפינירטער גנב פון דער וועלט LUCJANO ALBERTINI זיינע פארטנערס Elzbieta Pinajeff i Hans Mierendorf זענען: - דאס אלעס אין איין פראגראם

SPLENDID היינט און פאלגענדע טעג --- דאס עפאכע-מייסטערווערק "א נאכט פון ריבע" פערשכורטע ליבעס-דראמע פון געליבטע וויט CALDERON אין די הויפט-ראלען: די שענסטע אמאנטען-פאר רונדל די מיטרייטענדע שעהע פארט-נערקע פון פערשטארבענע דאס רויגע מייסטערווערק בעהאנדעלט שוידערליך דאס רעכט פון דער ערשטער נאכט אויפ'ן גרונד פון וועלכען דער מאגאט האט געהאט רעכט צו דער חופה-נאכט פון די פרויען פון זיינע אונטערטעניגע. - מויקאל. אילוסטראציע אונטער דער לייטונג פון ה' א. משודנאווסקי. אנהויב 4.30 נאכמיטאג. שבת און זונטאג פון 1.30 ביז 3 א זייגער זענען די פרויען פון אלע פלעצער 50 גר. און 1 זל. אנהויב 4.30 נאכמיטאג.

APOLLO צום 1-טען מאל SYD CHAPLIN דער שטארקסטער קאמיק דער שאם אין דער דזשונגלי געניאלע שפיל פון א מאלפע! עניאמישע וועלט פון חיות. מאלפע. לייבען, טיגערס א. א.

היינט און פאלג. טעג! נייע אקטועלע פאליטישע רעווי א. נ. "Sejm na grzybki" פון נעל, רעל, בענעדיקט הערין און שערשען. מויק פון מ. שיגעטינסקי און אגד. אין דער פרעמיערע נעהמט אנטויל דער גאנצער אנטאמבל, ווי: W. Jaskowna, Cz Popielewska, S. Talarico, W. Jastrzebiec, Bolcio Kamiński, S. Laskowski, S. Sielański BENEDYKT HERTZ און דער בעקאנטער ארטא-סאטיריק JANINA MADZIARÓWNA די הינטערקליסען-דייטע זאגען אן א נייע סענסאציע - דער נייער פאליטישער סטעמט "סיים-אראנזשעריע" "TRĘDOWATA" פון מנישקובנא מיט בענעדיקט הערטיין אין דער ראלע פון "אדינאט מיכאווסקי". רעזשיסירט פון Warłera Jastrzebiec

ליטעראריש-קינסטלעריש טעאטער "GONG" אין לאקאל פון קינא-טעאטער "LUNA" מעגליך 2 פארשטעלונגען: 7.45 און 10 אין ארבעט. שבת, זונטאג און יום טוב - צו 3 פארשטעלונגען: 7.45, 5.45, 10 און 8 זייגער ארבעט.

היינט גרויסע פרעמיערע! : ענדע פון פילם : ראפינזאן דזשונגלי דעם רויבער-אינזעל CZARY דער טייל בילדעט מיט זיך דאס גאנצע סענסאציעלע דראמע אין 10 אקטען. אין דער הויפט-ראלע דער מאדערנער ערקאלעס

פון מיטוואך, דעם 23 ביז מאנטאג, דעם 27 נאוועמבער 1927 2. גרויסער פילם פון דער גאלדענער סעריע 1927-28 דער זיגער איבער: Eddie Polo, Elmo Lincoln, Hoot Gibson Ken Maynard מיט זיין לייבל-געטעלע Tarzan אין דעם גרויסען סענסאציעלען בילד - דער טיילן-לאנישער רייטער KINO TEATR "SYRENA" ŁÓDŹ ALEKSANDROWSKA 37 TEL.49-48